

PROTOCOL DE MODIFICARE A CONVENȚIEI INTERNAȚIONALE
PENTRU SIMPLIFICAREA ȘI ARMONIZAREA REGIMURILOR
VAMALE

(adoptat la Bruxelles, 26 iunie 1999)

Părțile contractante la Convenția internațională pentru simplificarea și armonizarea procedurilor vamale (adoptată la Kyoto la 18 mai 1973 și intrată în vigoare la 25 septembrie 1974), denumită în continuare „convenția”, încheiată sub auspiciile Consiliului de Cooperare Vamală, denumit în continuare „Consiliul”,

AVÂND ÎN VEDERE faptul că, în vederea atingerii obiectivelor care vizează:

- eliminarea diferențelor dintre regimurile vamale și practicile vamale ale părților contractante care pot împiedica comerțul internațional și alte schimburi internaționale;
- să răspundă nevoilor comerțului internațional și ale controlului vamal în ceea ce privește facilitarea, simplificarea și armonizarea regimurilor și a practicilor vamale;
- să asigure stabilirea unor standarde adecvate în domeniul controlului vamal și
- să permită administrației vamale să facă față schimbărilor majore care au intervenit în domeniul comerțului și în cadrul metodelor și tehnicilor administrative, convenția trebuie modificată,

AVÂND ÎN VEDERE faptul că, de asemenea, convenția modificată:

- trebuie să garanteze că principiile fundamentale care reglementează această simplificare și armonizare au un caracter obligatoriu pentru părțile contractante la convenție;
- trebuie să permită administrației vamale să instituie proceduri eficiente, susținute de metode de control adecvate și eficiente și
- va permite atingerea unui nivel înalt de simplificare și de armonizare a regimurilor și practicilor vamale, ceea ce constituie un obiectiv esențial al Consiliului, aducând astfel o contribuție majoră la facilitarea comerțului internațional,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

Articolul 1

Preambulul și articolele convenției se modifică în conformitate cu textul din appendicele I la prezentul protocol.

Articolul 2

Anexele la convenție se înlocuiesc cu anexa generală din appendicele II și cu

Traducere oficială
Din limba engleză

anexele specifice din apendicele III la prezentul protocol.

Articolul 3

(1) Orice parte contractantă la convenție își poate exprima consimțământul de a fi parte la prezentul protocol, inclusiv la apendicele I și II:

(a) semnându-l fără rezerva ratificării;

(b) depunând un instrument de ratificare după semnarea protocolului sub rezerva ratificării sau

(c) aderând la protocol.

(2) Prezentul protocol este deschis până la 30 iunie 2000 pentru semnarea de către părțile contractante la convenție, la sediul Consiliului din Bruxelles. După această dată, protocolul va fi deschis pentru aderare.

(3) Prezentul protocol, inclusiv apendicele I și II, intră în vigoare la trei luni de la data la care patruzeci de părți contractante au semnat protocolul, fără rezerva ratificării, sau au depus instrumentele de ratificare sau de aderare.

(4) După ce patruzeci de părți contractante și-au exprimat consimțământul de fi parte la prezentul protocol, în conformitate cu alineatul (1), o parte contractantă la convenție acceptă modificările aduse convenției numai devenind parte la prezentul protocol. Protocolul intră în vigoare pentru partea contractantă vizată la trei luni după ce l-a semnat fără rezerva ratificării sau după ce a depus un instrument de ratificare sau de aderare.

Articolul 4

În momentul în care își exprimă consimțământul de a fi parte la prezentul protocol, o parte contractantă la convenție poate accepta una sau mai multe din anexele specifice sau din capitolele acestora prevăzute în apendicele III, informând Secretarul general al Consiliului cu privire la această acceptare, precum și cu privire la practicile recomandate față de care a emis rezerve.

Articolul 5

După intrarea în vigoare a prezentului protocol, secretarul general al Consiliului nu acceptă nici un instrument de ratificare sau de aderare la convenție.

Articolul 6

În cadrul relațiilor dintre părțile la prezentul protocol, prezentul protocol și apendicele sale se substituie convenției.

Articolul 7

Secretarul general al Consiliului este depozitarul prezentului protocol și își asumă responsabilitățile prevăzute în articolul 19 din apendicele I la prezentul protocol.

Articolul 8

Prezentul protocol va fi deschis pentru semnare de către părțile contractante la convenție, la sediul Consiliului din Bruxelles, de la 26 iunie 1999.

Articolul 9

În conformitate cu articolul 102 din Carta Organizației Națiunilor Unite, prezentul protocol și apendicele sale vor fi înregistrate la Secretariatul Organizației Națiunilor Unite la cererea secretarului general al Consiliului.

CONVENȚIA INTERNAȚIONALĂ PENTRU SIMPLIFICAREA ȘI

ARMONIZAREA REGIMURILOR VAMALE

(modificată)

PREAMBUL

Părțile contractante la prezenta convenție, întocmită sub auspiciile Consiliului de Cooperare Vamală,

DEPUNÂND EFORTURI pentru a elimina diferențele dintre regimurile și practicile vamale ale părților contractante, care pot obstrucționa comerțul internațional și alte schimburi internaționale,

DORIND să aducă o contribuție eficientă la dezvoltarea comerțului și a acestor schimburi prin simplificarea și armonizarea regimurilor și a practicilor vamale și prin favorizarea cooperării internaționale,

CONSTATÂND că avantajele semnificative determinate de facilitarea comerțului internațional pot fi obținute fără a aduce atingere standardelor care reglementează în mod normal controlul vamal,

RECUNOSCÂND faptul că simplificarea și armonizarea vizate se pot realiza în special prin aplicarea principiilor expuse în continuare:

- punerea în aplicare a unor programe în vederea modernizării constante a regimurilor și practicilor vamale și a ameliorării eficienței și randamentului acestora;
- aplicarea regimurilor și practicilor vamale în mod previzibil, coerent și transparent;
- punerea la dispoziția părților interesate a tuturor informațiilor necesare privind acte cu putere de lege, norme administrative, regimurile și practicile vamale;
- adoptarea tehnicilor moderne, cum ar fi sistemele de management al riscurilor și controalele prin audit, precum și utilizarea pe scară cât mai largă a tehnologiei informației;
- cooperarea, dacă este cazul, cu celelalte autorități naționale, cu alte autorități vamale și cu mediile comerciale;
- punerea în aplicare a standardelor internaționale relevante;
- deschiderea, pentru părțile vătămate, a unor căi de recurs administrative și judiciare ușor accesibile,

CONVINSE de faptul că un instrument internațional care reia obiectivele și

principiile de mai sus, pe care părțile contractante se angajează să le pună în aplicare, poate determina un grad înalt de simplificare și de armonizare a regimurilor și practicilor vamale, ceea ce constituie unul dintre scopurile principale ale Consiliului de Cooperare Vamală, aducând astfel o contribuție majoră la facilitarea comerțului internațional,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

CAPITOLUL I

DEFINIȚII

Articolul 1

În sensul prezentei convenții, se definesc următorii termeni:

- (a) „standard”: o dispoziție a cărei punere în aplicare se consideră a fi necesară pentru armonizarea și simplificarea regimurilor și practicilor vamale;
- (b) „standard tranzitoriu”: un standard din anexa generală, pentru care se acordă un termen mai lung de punere în aplicare;
- (c) „practică recomandată”: o dispoziție dintr-o anexă specifică, recunoscută ca fiind un progres în calea armonizării și simplificării regimurilor și practicilor vamale și a cărei aplicare pe scară cât mai largă este recomandată;
- (d) „legislație națională”: actele cu putere de lege, normele administrative și alte măsuri impuse de o autoritate competentă a unei părți contractante și aplicabile pe întregul teritoriu al părții contractante în cauză sau tratatele în vigoare care angajează partea respectivă;
- (e) „anexă generală”: totalitatea dispozițiilor aplicabile tuturor regimurilor și practicilor vamale menționate de prezenta convenție;
- (f) „anexă specifică”: o serie de dispoziții aplicabile unuia sau mai multor regimuri și practici vamale menționate de prezenta convenție;
- (g) „directive”: o serie de explicații ale dispozițiilor anexei generale, anexelor specifice și ale capitolelor acestora, care indică anumite linii de conduită ce pot fi urmate pentru aplicarea standardelor, standardelor tranzitorii și a practicilor recomandate și care precizează practicile recomandate, precum și exemple de facilități mai mari recomandate;
- (h) „comitet tehnic permanent”: comitetul tehnic permanent al Consiliului;
- (i) „Consiliu”: organizația înființată prin Convenția de instituire a unui Consiliu de Cooperare Vamală, încheiată la Bruxelles la 15 decembrie 1950;
- (j) „uniune vamală sau economică”: o uniune constituită și formată din statele care au competența de a adopta propriile reglementări obligatorii pentru

aceste state în domeniile vizate de prezenta convenție și de a decide conform procedurilor lor interne, semnarea sau ratificarea prezentei convenții sau aderarea la aceasta.

CAPITOLUL II

SFERA DE APLICARE ȘI STRUCTURA

Sfera de aplicare a convenției

Articolul 2

Fiecare parte contractantă se angajează să promoveze simplificarea și armonizarea regimurilor vamale și, în acest scop, să se conformeze, în condițiile prevăzute de prezenta convenție, standardelor, standardelor tranzitorii și practicilor recomandate care fac obiectul anexelor la prezenta convenție. Cu toate acestea, fiecare parte contractantă poate acorda facilități mai mari decât cele prevăzute în convenție, iar fiecărei părți contractante i se recomandă să acorde astfel de facilități în cea mai mare măsură posibilă.

Articolul 3

Dispozițiile prezentei convenții nu aduc atingere aplicării legislației naționale în ceea ce privește interdicțiile sau restricțiile privind mărfurile supuse unui control vamal.

Structura convenției

Articolul 4

- (1) Convenția conține un cuprins, o anexă generală și anexe specifice.
- (2) Anexa generală și fiecare anexă specifică la prezenta convenție sunt formate din capitole care constituie o subdiviziune a anexei și conțin:
 - (a) definiții și
 - (b) standarde, dintre care unele, cuprinse în anexa generală, sunt tranzitorii.
- (3) Fiecare anexă specifică conține, de asemenea, practici recomandate.
- (4) Fiecare anexă este însoțită de directive ale căror texte nu sunt obligatorii pentru părțile contractante.

Articolul 5

În sensul prezentei convenții, anexele specifice și capitolele acestora în vigoare pentru o parte contractantă se consideră ca făcând parte integrantă din convenție și, în ceea ce privește partea contractantă vizată, orice trimitere la convenție se consideră ca făcând trimitere, de asemenea, la aceste anexe și capitole.

CAPITOLUL III

ADMINISTRAREA CONVENȚIEI

Comitetul de gestionare

Articolul 6

- (1) Se instituie un Comitet de gestionare pentru a examina punerea în aplicare a prezentei convenții și a studia orice măsură care are scopul de a asigura o interpretare și o aplicare uniformă a acesteia, precum și orice modificare propusă.
- (2) Părțile contractante sunt membre ale Comitetului de gestionare.
- (3) Administrația competentă a oricărei entități care, în sensul articolului 8, îndeplinește condițiile necesare pentru a deveni parte contractantă la prezenta convenție sau a oricărui membru al Organizației Mondiale a Comerțului poate asista la ședințele Comitetului de gestionare în calitate de observator. Statutul și drepturile acestor observatori sunt definite printr-o decizie a Consiliului. Drepturile menționate anterior nu se pot exercita înainte de intrarea în vigoare a deciziei.
- (4) Comitetul de gestionare poate invita reprezentanți ai organizațiilor internaționale, guvernamentale și neguvernamentale să asiste la ședințele Comitetului de gestionare în calitate de observatori.
- (5) Comitetul de gestionare:
 - (a) recomandă părților contractante:
 - (i) modificările care trebuie aduse corpului prezentei convenții;
 - (ii) modificările care trebuie aduse anexei generale, anexelor specifice și capitolelor acestora, adăugarea unor capitole noi la anexa generală și
 - (iii) adăugarea de noi anexe specifice și de noi capitole la anexele specifice;
 - (b) poate decide să modifice practicile recomandate sau să includă noi practici recomandate în anexele specifice sau capitolele acestora, în conformitate cu articolul 16;
 - (c) planifică punerea în aplicare a dispozițiilor prezentei convenții în conformitate cu articolul 13 alineatul (4);
 - (d) efectuează revizuri și actualizări ale directivelor;
 - (e) ia în considerare orice altă problemă care este supusă atenției sale în legătură cu prezenta convenție;
 - (f) informează comitetul tehnic permanent și Consiliul cu privire la deciziile sale.
- (6) Administrațiile competente ale părților contractante comunică secretarului general al Consiliului propunerile menționate la prezentul articol alineatul (5) literele (a), (b), (c) sau (d) și motivele care le justifică, precum și cererile de înscriere a punctelor pe ordinea de zi a ședințelor Comitetului de gestionare. Secretarul general al Consiliului aduce propunerile de modificări la cunoștința

administrațiilor competente ale părților contractante și a observatorilor menționați în prezentul articol alineatele (2), (3) și (4).

(7) Comitetul de gestionare se reunește cel puțin o dată pe an. Comitetul își alege anual președintele și vicepreședintele. Secretarul general al Consiliului distribuie invitația și proiectul de ordine de zi administrațiilor competente ale părților contractante și observatorilor menționați la prezentul articol alineatele (2), (3) și (4) cu cel puțin șase săptămâni înainte de ședința Comitetului de gestionare.

(8) În cazul în care o decizie nu se poate lua prin consens, problemele înaintate Comitetului de gestionare se supun votului părților contractante prezente. Propunerile făcute în conformitate cu alineatul (5) literele (a), (b) sau (c) din prezentul articol se aprobă cu o majoritate de două treimi din voturile exprimate. Comitetul de gestionare decide asupra tuturor celorlalte probleme cu majoritatea voturilor exprimate.

(9) În cazul aplicării articolului 8 alineatul (5) din prezenta convenție, uniunile vamale sau economice care sunt părți contractante dispun, în caz de vot, doar de un număr de voturi egal cu numărul total de voturi care pot fi acordate membrilor acestora care sunt părți contractante.

(10) Comitetul de gestionare adoptă un raport înainte de închiderea ședinței. Acest raport se transmite Consiliului, precum și părților contractante și observatorilor menționați la alineatele (2), (3) și (4).

(11) În absența dispozițiilor specifice la prezentul articol, se aplică regulamentul de procedură al Consiliului, cu excepția cazului în care Comitetul de gestionare decide altfel.

Articolul 7

În sensul votului din cadrul Comitetului de gestionare, se votează separat pe fiecare anexă specifică și fiecare capitol al unei anexe specifice.

(a) Fiecare parte contractantă are competența de a vota cu privire la aspecte legate de interpretarea, aplicarea și modificarea cuprinsului și anexeii generale ale convenției.

(b) În ceea ce privește problemele referitoare la o anexă specifică sau la un capitol al unei anexe specifice deja în vigoare, au competența de a vota numai părțile contractante care au acceptat anexa în cauză sau capitolul în cauză.

(c) Fiecare parte contractantă are competența de a vota cu privire la proiecte de noi anexe specifice sau de noi capitole ale unei anexe specifice.

CAPITOLUL IV

PARTEA CONTRACTANTĂ

Ratificarea convenției

Articolul 8

(1) Orice membru al Consiliului sau orice membru al Organizației Națiunilor Unite sau al instituțiilor sale specializate poate deveni parte contractantă la prezenta convenție:

(a) semnând-o, fără rezerva ratificării;

(b) depunând un instrument de ratificare după semnarea sub rezerva ratificării sau

(c) aderând la aceasta.

(2) Prezenta convenție este deschisă pentru semnare de către membrii menționați la alineatul (1) din prezentul articol până la 30 iunie 1974 la sediul Consiliului, la Bruxelles. După această dată, ea va fi deschisă pentru aderarea acestor membri.

(3) Fiecare parte contractantă precizează, în momentul semnării sau ratificării prezentei convenții sau al aderării la aceasta, anexa sau anexele specifice sau capitolele acestora pe care le acceptă. Fiecare parte contractantă poate notifica ulterior depozitarul cu privire la acceptarea uneia sau mai multor alte anexe specifice sau capitole ale acestora.

(4) Părțile contractante care acceptă o nouă anexă specifică sau un nou capitol al unei anexe specifice notifică acest fapt depozitarului, în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol.

(5) (a) Orice uniune vamală sau economică poate deveni, în conformitate cu dispozițiile alineatelor (1), (2) și (3) din prezentul articol, parte contractantă la prezenta convenție. Ea informează depozitarul cu privire la competența sa în raport cu domeniile vizate de prezenta convenție. Ea informează, de asemenea, depozitarul cu privire la orice modificare semnificativă adusă sferei sale de competență.

(b) Uniunile vamale sau economice părți contractante la prezenta convenție exercită, pentru problemele ce țin de competența lor, în nume propriu, drepturile și se achită de responsabilitățile pe care le conferă prezenta convenție membrilor acestor uniuni care sunt părți contractante la prezenta convenție. În asemenea cazuri, membrii acestor uniuni nu au competența de a exercita individual aceste drepturi, inclusiv dreptul la vot.

Articolul 9

(1) Orice parte contractantă care ratifică prezenta convenție sau aderă la aceasta este angajată prin modificările aduse prezentei convenții, inclusiv la anexa generală, intrate în vigoare la data depunerii instrumentului său de ratificare sau de aderare.

(2) Orice parte contractantă care acceptă o anexă specifică sau un capitol al acesteia este angajată prin modificările aduse standardelor prevăzute în anexa specifică vizată sau în capitolul vizat, intrate în vigoare la data la care partea contractantă notifică

acceptarea depozitarului. Orice parte contractantă care acceptă o anexă specifică sau un capitol din aceasta este angajată de modificările aduse practicilor recomandate prevăzute în anexa specifică sau capitolul în cauză, care au intrat în vigoare la data la care partea contractantă notifică acceptarea depozitarului, cu excepția cazului în care aceasta formulează rezerve, în conformitate cu articolul 12 din prezenta convenție, cu privire la una sau mai multe din practicile recomandate.

Aplicarea convenției

Articolul 10

(1) Orice parte contractantă poate, în momentul semnării fără rezerva ratificării, al ratificării sau al aderării sau ulterior, să notifice depozitarului că prezenta convenție se extinde asupra tuturor sau asupra anumitor teritorii ale căror relații internaționale se află în răspunderea sa. Această notificare intră în vigoare la trei luni de la data primirii de către depozitar. Cu toate acestea, convenția nu se poate aplica teritoriilor desemnate în notificare înainte să fi intrat în vigoare pentru partea contractantă în cauză.

(2) Orice parte contractantă care a notificat, în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, faptul că prezenta convenție se extinde asupra unui teritoriu ale cărui relații internaționale se află în responsabilitatea sa, poate notifica depozitarului, în condițiile prevăzute la articolul 19 din prezenta convenție, că teritoriul în cauză va înceta să aplice convenția.

Articolul 11

În sensul aplicării prezentei convenții, uniunile vamale și economice care sunt părți contractante notifică secretarului general al Consiliului teritoriile care intră în componența uniunii vamale sau economice, iar aceste teritorii trebuie considerate ca fiind un singur teritoriu.

Acceptarea dispozițiilor și formularea rezervelor

Articolul 12

(1) Anexa generală angajează fiecare parte contractantă.

(2) O parte contractantă poate accepta una sau mai multe anexe specifice sau doar unul sau mai multe capitole dintr-o anexă specifică. O parte contractantă care acceptă o anexă specifică sau unul sau mai multe capitole din aceasta se angajează să respecte toate standardele cuprinse în anexa sau capitolele menționate. O parte contractantă care acceptă o anexă specifică sau unul sau mai multe capitole din aceasta se angajează să respecte toate practicile recomandate cuprinse în anexa sau capitolul sau capitolele menționate, cu excepția cazului în care partea contractantă notifică depozitarului, în momentul acceptării sau ulterior, practica sau practicile recomandate

pentru care formulează rezerve, indicând diferențele care există între dispozițiile din legislația națională și cele prevăzute în practica sau practicile recomandate în cauză. Orice parte contractantă care a formulat rezerve poate să le retragă în orice moment, total sau parțial, prin notificarea depozitarului, indicând data la care rezervele au fost retrase.

(3) Fiecare parte contractantă care este angajată în temeiul unei anexe specifice sau a unuia sau mai multor capitole din aceasta examinează posibilitatea de a renunța la rezervele formulate cu privire la practicile recomandate în conformitate cu alineatul (2) și notifică secretarului general al Consiliului rezultatele acestei examinări la sfârșitul fiecărei perioade de trei ani începând cu intrarea în vigoare a prezentei convenții pentru partea contractantă vizată, precizând care sunt dispozițiile din legislația națională care se opun, în opinia sa, retragerii rezervelor formulate.

Punerea în aplicare a dispozițiilor

Articolul 13

(1) Fiecare parte contractantă pune în aplicare standardele din anexa generală, precum și anexele specifice sau capitolele din acestea pe care le-a acceptat, în termen de treizeci și șase de luni de la intrarea în vigoare a acestor anexe sau capitole pentru acea parte contractantă.

(2) Fiecare parte contractantă pune în aplicare standardele tranzitorii din anexa generală în termen de șaiszeci de luni de la intrarea în vigoare a anexei generale pentru acea parte contractantă.

(3) Fiecare parte contractantă pune în aplicare practicile recomandate din anexele specifice sau din capitolele acestora pe care le-a acceptat, în termen de treizeci și șase de luni de la intrarea în vigoare a anexelor specifice sau a capitolelor pentru acea parte contractantă, cu excepția cazului în care s-au emis rezerve cu privire la una sau mai multe din aceste practici recomandate.

(4) (a) În cazul în care perioada prevăzută la alineatul (1) sau (2) din prezentul articol s-ar putea dovedi, în practică, insuficientă pentru o parte contractantă care dorește să pună în aplicare dispozițiile anexei generale, partea contractantă în cauză poate, înainte de sfârșitul perioadei menționate la alineatul (1) sau (2) din prezentul articol, să solicite Comitetului de gestionare prelungirea acestei perioade. În momentul depunerii cererii sale, partea contractantă indică dispoziția sau dispozițiile din anexa generală pentru care se solicită prelungirea termenului, precizând motivele acestei cereri.

(b) În cazuri excepționale, Comitetul de gestionare poate decide să acorde prelungirea solicitată. Orice decizie a Comitetului de gestionare de a acorda prelungirea va conține o descriere a circumstanțelor excepționale care au motivat decizia sa, iar acest termen nu va depăși în nici un caz un an. La expirarea termenului acordat, partea contractantă informează depozitarul cu privire la intrarea în vigoare a dispozițiilor pentru care s-a acordat prelungirea.

Soluționarea litigiilor

Articolul 14

- (1) Orice litigiu între două sau mai multe părți contractante în ceea ce privește interpretarea sau aplicarea prezentei convenții se soluționează, în măsura în care este posibil, pe calea negocierii directe între părțile vizate.
- (2) Orice litigiu care nu se soluționează pe calea negocierilor directe este înaintat de către părțile contractante în cauză Comitetului de gestionare care îl examinează și formulează recomandări în vederea soluționării litigiului.
- (3) Părțile contractante în cauză pot conveni în prealabil să accepte recomandările Comitetului de gestionare și să le considere ca fiind obligatorii.

Modificări la convenție

Articolul 15

- (1) Textul oricărei modificări recomandate părților contractante de către Comitetul de gestionare în conformitate cu articolul 6 alineatul (5) litera (a) punctele (i) și (ii) este comunicat de către secretarul general al Consiliului tuturor părților contractante și membrilor Consiliului care nu sunt părți contractante.
- (2) Modificările aduse cuprinsului convenției intră în vigoare pentru toate părțile contractante la douăsprezece luni de la depunerea instrumentelor de acceptare de către părțile contractante prezente la ședința Comitetului de gestionare în cadrul căreia s-au recomandat modificările, cu condiția ca nici una dintre părțile contractante să nu fi formulat obiecții în termen de 12 luni de la data comunicării acestor modificări.
- (3) Orice modificare recomandată în anexa generală, în anexele specifice și în capitolele acestora se consideră ca fiind acceptată la șase luni de la data comunicării recomandării de modificare părților contractante, cu excepția cazului în care:
 - (a) s-a formulat o obiecție de către o parte contractantă sau, în cazul unei anexe specifice sau al unui capitol, de către o parte contractantă care este angajată în temeiul anexei specifice sau a capitolului în cauză sau
 - (b) o parte contractantă informează secretarul general al Consiliului că, deși are intenția să accepte modificarea recomandată, condițiile necesare acestei acceptări nu sunt încă îndeplinite.
- (4) Atât timp cât o parte contractantă care a adresat comunicarea prevăzută la alineatul (3) litera (b) din prezentul articol nu și-a notificat acceptarea Secretarului general al Consiliului, ea poate, în termen de optsprezece luni de la expirarea termenului de șase luni prevăzut la alineatul (3) din prezentul articol, să prezinte o obiecție la modificarea recomandată.

(5) În cazul în care se notifică o obiecție la modificarea recomandată în condițiile prevăzute la alineatele (3) litera (a) sau (4) din prezentul articol, se consideră că modificarea nu a fost acceptată și că nu este aplicabilă.

(6) În cazul în care o parte contractantă a adresat o comunicare în sensul alineatului (3) litera (b) din prezentul articol, se consideră că modificarea a fost acceptată la cea mai apropiată dintre următoarele date:

(a) data la care toate părțile contractante care au adresat o astfel de comunicare au notificat secretarului general al Consiliului acceptarea modificării recomandate, această dată fiind, cu toate acestea, amânată până la expirarea termenului de șase luni menționat la alineatul (3) din prezentul articol, dacă toate acceptările au fost notificate anterior acestei expirări;

(b) data expirării termenului de 18 luni menționat la alineatul (4) din prezentul articol.

(7) Orice modificare considerată acceptată, privind anexa generală sau anexele specifice și capitolele acestora, intră în vigoare la șase luni de la data la care s-a considerat acceptată sau, dacă modificarea recomandată are un termen de intrare în vigoare diferit, la expirarea acestui termen, după data la care a fost considerată acceptată.

(8) Secretarul general al Consiliului notifică părților contractante la prezenta convenție, cât mai curând posibil, orice obiecție la modificarea recomandată, formulată în conformitate cu alineatul (3) litera (a) din prezentul articol, precum și orice comunicare adresată în conformitate cu alineatul (3) litera (b).

El comunică ulterior părților contractante dacă partea sau părțile contractante care au adresat o astfel de comunicare ridică obiecții față de modificarea recomandată sau dacă o acceptă.

Articolul 16

(1) Indiferent de procedura de modificare prevăzută la articolul 15 din prezenta convenție, Comitetul de gestionare poate, în conformitate cu articolul 6, să decidă modificarea oricărei practici recomandate dintr-o anexă specifică sau dintr-un capitol al acesteia sau introducerea de noi practici recomandate.

Secretarul general al Consiliului invită fiecare parte contractantă să ia parte la deliberările Comitetului de gestionare. Secretarul general al Consiliului comunică textul oricărei modificări sau al oricărei practici noi recomandate, adoptat în acest fel, părților contractante și membrilor Consiliului care nu sunt părți contractante la prezenta convenție.

(2) Orice modificare sau adăugare de noi practici recomandate care a făcut obiectul unei decizii în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol intră în vigoare la șase luni de la efectuarea comunicării de către secretarul general al Consiliului. Se consideră că fiecare parte contractantă care este angajată în temeiul unei anexe specifice sau al unui capitol al unei anexe specifice care face obiectul acestor modificări sau adăugări de noi practici recomandate a acceptat modificările sau noile practici recomandate, cu excepția cazului în care formulează rezerve în condițiile prevăzute la articolul 12 din prezenta convenție.

Durata aderării

Articolul 17

(1) Prezenta convenție se încheie pe o durată nelimitată. Cu toate acestea, orice parte contractantă poate să o denunțe în orice moment după data intrării în vigoare prevăzută la articolul 18 din prezenta convenție.

(2) Denunțarea se notifică printr-un instrument scris depus la depozitar.

(3) Denunțarea intră în vigoare la șase luni de la primirea de către depozitar a instrumentului de denunțare.

(4) Dispozițiile alineatelor (2) și (3) din prezentul articol se aplică, de asemenea, în ceea ce privește anexele specifice sau capitolele acestora, cu privire la care orice parte contractantă își poate retrage acceptarea în orice moment după data intrării lor în vigoare.

(5) Se va considera că orice parte contractantă care își retrage acceptarea față de anexa generală denunță convenția. În acest caz, dispozițiile alineatelor (2) și (3) se aplică în egală măsură.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII FINALE

Intrarea în vigoare a convenției

Articolul 18

(1) Prezenta convenție intră în vigoare la trei luni de la data la care cele cinci entități menționate la articolul 8 alineatele (1) și (5) au semnat prezenta convenție fără rezerva ratificării sau și-au depus instrumentul de ratificare sau de aderare.

(2) Prezenta convenție intră în vigoare pentru orice parte contractantă la trei luni după ce aceasta a devenit parte contractantă în conformitate cu dispozițiile articolului 8.

(3) Anexele specifice la prezenta convenție sau capitolele lor intră în vigoare la trei luni după ce au fost acceptate de către cinci părți contractante.

(4) După intrarea în vigoare a unei anexe specifice sau a unui capitol al acesteia în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol, anexa specifică sau capitolul în cauză intră în vigoare pentru orice parte contractantă la trei luni de la notificarea acceptării de către partea contractantă. Cu toate acestea, anexele specifice sau capitolele nu intră în vigoare pentru o parte contractantă decât dacă însăși convenția intră în vigoare pentru partea contractantă în cauză.

Depozitarul convenției

Articolul 19

(1) Prezenta convenție, toate semnăturile sub sau fără rezerva ratificării și toate instrumentele de ratificare sau de aderare se depun la secretarul general al Consiliului.

(2) Depozitarul:

- (a) primește textele originale ale prezentei convenții și asigură păstrarea lor;
- (b) face copii certificate pentru conformitate ale textelor originale ale prezentei convenții și le transmite părților contractante, membrilor Consiliului care nu sunt părți contractante și secretarului general al Organizației Națiunilor Unite;
- (c) primește toate semnăturile sub sau fără rezerva ratificării, ratificările sau aderările la prezenta convenție, primește și asigură păstrarea tuturor instrumentelor, notificărilor și comunicărilor referitoare la prezenta convenție;
- (d) examinează dacă semnătura sau orice instrument, notificare sau comunicare referitoare la prezenta convenție sunt formulate în mod corespunzător și, după caz, aduce problema în atenția părții contractante în cauză;
- (e) notifică părților contractante, membrilor Consiliului care nu sunt părți contractante și secretarului general al Organizației Națiunilor Unite:
 - semnăturile, ratificările, aderările și acceptările anexelor și capitolelor menționate la articolul 8 din prezenta convenție;
 - noile capitole din anexa generală și noile anexe specifice sau noile capitole ale acestora pe care Comitetul de gestionare decide să lerecomande în vederea includerii în prezenta convenție;
 - data la care prezenta convenție, anexa generală și fiecare anexă specifică sau capitol al acesteia intră în vigoare în conformitate cu articolul 18 din prezenta convenție;
 - notificările primite în conformitate cu articolele 8, 10, 11, 12 și 13 din prezenta convenție;
 - retragerea acceptării anexelor/capitolelor de către părțile contractante;
 - denunțările primite în conformitate cu articolul 17 din prezenta convenție și
 - modificările acceptate în conformitate cu articolul 15 din prezenta convenție, precum și data intrării lor în vigoare.

(3) În cazul în care apare o divergență între o parte contractantă și depozitar, în ceea ce privește îndeplinirea funcțiilor acestuia din urmă, depozitarul sau partea contractantă în cauză trebuie să aducă problema în atenția celorlalte părți contractante și a semnatarilor sau, după caz, Comitetului de gestionare sau Consiliului.

Înregistrarea și textele autentice

Articolul 20

În conformitate cu articolul 102 din Carta Organizației Națiunilor Unite, prezenta convenție va fi înregistrată la Secretariatul Organizației Națiunilor Unite la cererea secretarului general al Consiliului.

Drept care, subsemnații, deplin autorizați, am semnat prezenta Convenție.

Încheiată la Kyoto, la optsprezece mai, una mie nouă sute șaptezecisitrei, în limbile franceză și engleză, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar ce va fi depus pe lângă Secretarul general al Consiliului care va trimite copii certificate conforme ale acestuia tuturor entităților vizate la art.8 alin.(1) al prezentei Convenții.

Apendicele II la anexa I

Traducere oficială/autorizată
Din limba engleză

ANEXA GENERALĂ

CUPRINS

Capitolul 1: Principii generale

Capitolul 2: Definiții

Capitolul 3: Formalități de vămire și alte formalități vamale

Capitolul 4: Drepturi și taxe

A. Lichidarea, recuperarea și plata drepturilor și taxelor

B. Plata reportată a drepturilor și taxelor

C. Rambursarea drepturilor și taxelor

Capitolul 5: Garanția

Capitolul 6: Controlul vamal

Capitolul 7: Aplicarea tehnologiei informației

Capitolul 8: Relații între administrația vamală și terți

Capitolul 9: Informații și decizii comunicate prin administrația vamală

A. Informații de interes general

B. Informații specifice

C. Decizii

Capitolul 10: Recursul în domeniul vamal

A. Dreptul la recurs

B. Formele și motivele recursului

C. Examinarea recursului

CAPITOLUL 1

PRINCIPII GENERALE

1.1. Standard

Definițiile, standardele și standardele tranzitorii din prezenta anexă se aplică regimurilor și practicilor vamale reglementate de aceasta și, în măsura în care sunt aplicabile, regimurilor și practicilor reglementate de anexele specifice.

1.2. Standard

Condițiile și formalitățile vamale care trebuie îndeplinite în temeiul regimurilor și practicilor reglementate de prezenta anexă și de anexele specifice sunt definite în legislația națională și sunt cât mai simple cu putință.

1.3. Standard

Administrația vamală instituie și întreține oficial relații de consultare cu sectorul comerțului pentru a consolida cooperarea și a facilita participarea, stabilind, în funcție de dispozițiile naționale și de acordurile internaționale, metodele de lucru cele mai eficiente.

CAPITOLUL 2

DEFINIȚII

În sensul anexelor la prezenta convenție, se definesc următorii termeni:

F1./E21.

F2./E11.

F3/E7.

F4./E3.

F5./E15. „Scadență”: dată la care plata drepturilor și taxelor devine exigibilă;

F6./E13. „Decizie”: actul special prin care administrația vamală soluționează o problemă legată de legislația vamală;

F7./E14.

F8./E19.

F9./E5.

F10./E6.

F11./E8.

F12./E16.

F13./E18.

„Asistență reciprocă administrativă”: măsurile luate de o administrație vamală în contul unei alte administrații vamale sau în colaborare cu aceasta, în vederea aplicării corecte a legislației vamale și a prevenirii, anchetării și eliminării infracțiunilor vamale;

„Birou vamal”: unitate administrativă competentă pentru îndeplinirea formalităților vamale, precum și sediile și alte amplasamente aprobate în acest scop de către autoritățile competente;

„Control vamal”: totalitatea măsurilor luate de administrația vamală pentru asigurarea aplicării legislației vamale;

„Control prin audit”: măsuri care permit administrației vamale să se asigure de exactitatea și autenticitatea declarațiilor, examinând registrele, sistemele contabile și datele comerciale relevante deținute de persoanele în cauză;

„Declarant”: orice persoană care face o declarație de mărfuri sau în numele căreia se face o astfel de declarație;

„Declarație de mărfuri”: actul întocmit în forma indicată de administrația vamală, prin care persoanele în cauză indică regimul vamal sub care trebuie plasate mărfurile și comunică elementele a căror declarare este solicitată de administrația vamală pentru aplicarea acestui regim;

„Vămuire”: îndeplinirea formalităților vamale necesare pentru a oferi mărfurile spre consum, pentru exportul lor sau pentru a le plasa sub un alt regim vamal;

„Administrație vamală”: serviciile administrative care răspund de aplicarea legislației vamale și perceperea de drepturi și taxe și care răspund, de asemenea, de aplicarea altor acte cu putere de lege și norme administrative legate de importul, exportul, transportul sau depozitarea mărfurilor;

„Drepturi vamale”: drepturi înscrise în Tariful Vamal și care se aplică mărfurilor care intră pe teritoriul vamal sau ies de pe acesta;

„Drepturi și taxe”: drepturile și taxele de import sau drepturile și taxele de export sau ambele;

„Drepturi și taxe la export”: drepturile vamale și orice alte drepturi, taxe sau impuneri diverse care se percep la export sau cu ocazia exportului de mărfuri, cu excepția impunerilor a căror sumă se limitează la costul aproximativ al serviciilor prestate sau care se percep de către administrația vamală în contul unei alte autorități naționale;
F14./E20.

F15./E4.

F16./E9.

F17./E26.

F18./E10.

F19./E2.

F20./E24.

F21./E22.

F22./E23.

F23./E1.

F24./E25.

F25./E12.

F26./E27.

F27./E17.

„Drepturi și taxe la import”: drepturile vamale și orice alte drepturi, taxe sau impuneri diverse care se percep la import sau cu ocazia importului de mărfuri, cu excepția impunerilor a căror sumă se limitează la costul aproximativ al serviciilor prestate sau care se percep de către administrația vamală în contul unei alte autorități naționale;

„Examinarea declarației de mărfuri”: operațiunile efectuate de administrația vamală pentru a se asigura că declarația de mărfuri este întocmită corect și că documentele justificative solicitate îndeplinesc condițiile cerute;

„Formalități vamale”: totalitatea operațiunilor care trebuie efectuate de către persoanele în cauză și de către administrația vamală pentru respectarea legislației vamale;

„Garanție”: ceea ce asigură, la solicitarea administrației vamale, îndeplinirea unei obligații față de aceasta. Garanția se consideră „globală” dacă asigură îndeplinirea obligațiilor rezultate din mai multe operațiuni;

„Legislație vamală”: totalitatea cerințelor și normelor administrative privind importul, exportul, transportul și depozitarea mărfurilor pe care administrația vamală are obligația expresă de a le aplica și totalitatea reglementărilor adoptate eventual de administrația vamală în temeiul competențelor conferite de lege;

„Stabilirea drepturilor și taxelor”: determinarea sumei drepturilor și taxelor care trebuie percepute;

„Acordarea liberului de vamă”: actul prin care administrația vamală permite părților în cauză să dispună de mărfurile care fac obiectul unei vămui;

„Omisiune”: situația în care administrația vamală nu acționează sau nu ia, într-un termen rezonabil, măsurile care îi sunt impuse de legislația vamală pentru soluționarea unei probleme cu privire la care a fost sesizată în repetate rânduri;

„Persoană”: o persoană fizică sau juridică, cu excepția cazului în care contextul indică altfel;

„Recurs”: actul prin care o persoană vizată direct care se consideră prejudiciată de o decizie sau de o omisiune a administrației vamale se prezintă în fața unei autorități competente;

„Rambursare”: restituirea, totală sau parțială, a drepturilor și taxelor achitate pentru mărfuri și scutirea, totală sau parțială, de drepturi și taxe, în cazul în care acestea nu au fost achitate;

„Teritoriu vamal”: teritoriul pe care se aplică legislația vamală a unei părți contractante;

„Terț”: orice persoană care, acționând în contul unei alte persoane, tratează direct cu administrația vamală în ceea ce privește importul, exportul, transportul sau depozitarea mărfurilor;

„Verificarea mărfurilor”: operațiune prin care administrația vamală întreprinde o examinare fizică a mărfurilor pentru a se asigura că natura, originea, starea, cantitatea și valoarea lor sunt conforme cu datele din declarația de mărfuri.

CAPITOLUL 3

FORMALITĂȚI DE VĂMUIRE ȘI ALTE FORMALITĂȚI VAMALE

Birourile vamale competente

3.1. Standard

Administrația vamală desemnează birourile vamale în care mărfurile pot fi prezentate sau vămuite. Ea determină competența și localizarea acestor birouri vamale și fixează zilele și orele de deschidere, ținând seama, în special, de nevoile comerțului.

3.2. Standard

La cererea persoanei în cauză, din motive considerate valabile de către administrația vamală, aceasta din urmă își îndeplinește funcțiile care îi revin în temeiul unui regim sau al unei practici vamale, în afara orelor de deschidere fixate de administrație sau în alt loc decât biroul vamal, în măsura resurselor disponibile. Eventualele taxe pe care

le percepe administrația vamală se limitează la costul aproximativ al serviciilor prestate.

3.3. Standard

În cazul în care birourile vamale sunt situate în același punct de trecere a unei frontiere comune, administrațiile vamale în cauză își armonizează orele de deschidere, precum și competențele acestor birouri.

3.4. Standard tranzitoriu

La punctele de trecere a frontierelor comune, administrațiile vamale în cauză efectuează, ori de câte ori este posibil, controale comune.

3.5. Standard tranzitoriu

În cazul în care administrația vamală dorește să stabilească un nou birou vamal sau să transforme un birou existent într-un punct de trecere comun, ea colaborează, ori de câte ori este posibil, cu administrația vamală vecină, în vederea stabilirii unui birou vamal juxtapus care să permită facilitarea controalelor comune.

Declarantul

(a) Persoanele care pot acționa în calitate de declarant

3.6. Standard

Legislația națională prevede condițiile în care o persoană este autorizată să acționeze în calitate de declarant.

3.7. Standard

Orice persoană care are dreptul să dispună de mărfuri poate acționa în calitate de declarant.

(b) Responsabilitatea declarantului

3.8. Standard

Declarantul are responsabilitatea față de administrația vamală să furnizeze informații exacte în declarația de mărfuri și de plată a drepturilor și taxelor.

(c) Drepturile declarantului

3.9. Standard

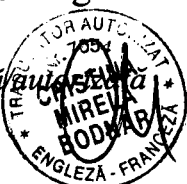
Înainte de depunerea declarației de mărfuri și în condițiile stabilite de administrația vamală, declarantul este autorizat:

(a) să examineze mărfurile și

(b) să recolteze eşantioane.

3.10. Standard

Administrația vamală nu cere ca eşantioanele a căror recoltare este autorizată sub controlul său să figureze într-o declarație de mărfuri distinctă, cu condiția ca

eșantioanele în cauză să fie indicate în declarația de mărfuri referitoare la lotul de mărfuri din care sunt originare.

Declarația de mărfuri

(a) Formatul și conținutul declarației de mărfuri

3.11. Standard

Conținutul declarației de mărfuri este stabilit de administrația vamală. Declarațiile de mărfuri redactate pe hârtie trebuie să fie conforme cu formatul-cadru al Organizației Națiunilor Unite. În cazul unei proceduri de vămuire informatizate, formatul declarației de mărfuri depuse pe cale electronică trebuie stabilit în conformitate cu standardele internaționale care reglementează transmiterea electronică a datelor, în conformitate cu indicațiile din recomandările Consiliului de Cooperare Vamală privind tehnologia informației.

3.12. Standard

Administrația vamală trebuie să își limiteze cerințele, în ceea ce privește informațiile care trebuie furnizate în declarația de mărfuri, la informațiile considerate indispensabile pentru a permite stabilirea și perceperea drepturilor și taxelor, întocmirea statisticilor și aplicarea legislației vamale.

3.13. Standard

Declarantul care, din motive considerate valabile de către administrația vamală, nu dispune de toate informațiile necesare pentru a întocmi o declarație de mărfuri, este autorizat să depună o declarație de mărfuri provizorie sau incompletă, cu condiția ca aceasta să conțină elementele considerate necesare de către administrația vamală, iar declarantul să se angajeze să completeze declarația de mărfuri într-un termen stabilit.

3.14. Standard

Înregistrarea de către administrația vamală a unei declarații de mărfuri provizorii sau incomplete nu determină aplicarea unui tratament tarifar diferit de cel care ar fi fost aplicat mărfurilor dacă s-ar fi depus direct o declarație de mărfuri completă și exactă.

Acordarea liberului de vamă pentru mărfuri nu se amână cu condiția să se fi furnizat garanția eventual solicitată pentru a asigura recuperarea drepturilor și taxelor exigibile.

3.15. Standard

Administrația vamală solicită depunerea declarației de mărfuri în original și numărul minim de exemplare suplimentare necesare.

(b) Documentele justificative în sprijinul declarației de mărfuri

3.16. Standard

În sprijinul declarației de mărfuri, administrația vamală solicită doar documentele indispensabile pentru a permite controlul operațiunii și pentru a se asigura că s-au respectat toate cerințele referitoare la aplicarea legislației vamale.

3.17. Standard

În cazul în care anumite documente justificative nu pot fi prezentate la depunerea declarației de mărfuri din motive considerate valabile de către administrația vamală, aceasta din urmă autorizează întocmirea documentelor vizate într-un termen stabilit.

3.18. Standard tranzitoriu

Administrația vamală permite depunerea documentelor justificative pe cale electronică.

3.19. Standard

Administrația vamală solicită o traducere a informațiilor cuprinse în documentele justificative numai dacă acest lucru se dovedește a fi necesar pentru a permite procesarea declarației de mărfuri.

Depunerea, înregistrarea și examinarea declarației de mărfuri

3.20. Standard

Administrația vamală permite depunerea declarației de mărfuri în toate birourile desemnate.

3.21. Standard tranzitoriu

Administrația vamală permite depunerea declarației de mărfuri pe cale electronică.

3.22. Standard

Declarația de mărfuri trebuie depusă în timpul programului stabilit de administrația vamală.

3.23. Standard

În cazul în care legislația națională prevede ca declarația de mărfuri să fie depusă într-un termen stabilit, ea fixează acest termen în așa fel încât să permită declarantului să completeze declarația de mărfuri și să obțină documentele justificative solicitate.

3.24. Standard

La cererea declarantului și din motive considerate valabile de către administrația vamală, aceasta din urmă prelungește termenul stabilit pentru depunerea declarației de mărfuri.

3.25. Standard

Legislația națională prevede condițiile de depunere și de înregistrare sau de examinare a declarației de mărfuri și a documentelor justificative înainte de sosirea mărfurilor.

3.26. Standard

În cazul în care administrația vamală nu poate înregistra declarația de mărfuri, ea prezintă declarantului motivele refuzului.

3.27. Standard

Administrația vamală permite declarantului să rectifice declarația de mărfuri care a fost depusă, cu condiția ca, în momentul depunerii cererii, să nu fi început examinarea declarației de mărfuri sau verificarea mărfurilor.

3.28. Standard tranzitoriu

Administrația vamală permite declarantului să rectifice declarația de mărfuri dacă el solicită acest lucru după începerea examinării declarației de mărfuri, dacă administrația vamală consideră că motivele invocate de declarant sunt valabile.

3.29. Standard tranzitoriu

Declarantul poate să-și retragă declarația de mărfuri și să solicite aplicarea unui alt regim vamal, cu condiția ca cererea să fie depusă la administrația vamală înainte de acordarea liberului de vamă, iar motivele invocate să fie considerate valabile de către administrația vamală.

3.30. Standard

Examinarea declarației de mărfuri se efectuează în momentul înregistrării sau în cel mai scurt timp după înregistrare.

3.31. Standard

Administrația vamală își limitează operațiunile de examinare a declarației de mărfuri la cele pe care le consideră indispensabile pentru a asigura aplicarea legislației vamale.

Proceduri speciale pentru persoanele autorizate

3.32. Standard tranzitoriu

În cazul persoanelor autorizate care îndeplinesc anumite criterii stabilite de administrația vamală, datorită, în special, faptului că au antecedente satisfăcătoare în domeniul vamal și utilizează un sistem eficient de gestiune a registrelor lor comerciale, administrația vamală prevede:

— acordarea liberului de vamă pentru mărfuri pe baza unui număr minim de informații necesare pentru a identifica mărfurile și a permite întocmirea ulterioară a declarației definitive de bunuri;

- vămuirea mărfurilor la sediul declarantului sau în orice alt loc autorizat de administrația vamală;
- și, în plus, în măsura posibilităților, alte proceduri speciale precum:
- depunerea unei singure declarații de mărfuri pentru toate importurile sau exporturile efectuate într-o perioadă determinată, în cazul în care aceste operațiuni sunt realizate în mod frecvent de aceeași persoană;
- posibilitatea pentru persoanele autorizate de a stabili ele însele drepturile și taxele folosind propriile registre comerciale, consultate, după caz, de către administrația vamală pentru a se asigura de conformitatea cu celelalte cerințe vamale;
- depunerea declarației de mărfuri prin intermediul unei mențiuni în registrele persoanei autorizate, care se completează ulterior cu o declarație de mărfuri suplimentară.

Verificarea mărfurilor

(a) Termenul pentru verificarea mărfurilor

3.33. Standard

În cazul în care administrația vamală decide să supună mărfurile declarate unei verificări, aceasta are loc în cel mai scurt timp după înregistrarea declarației de mărfuri.

3.34. Standard

La planificarea verificărilor mărfurilor, se acordă prioritate verificării animalelor vii și mărfurilor perisabile și a altor mărfuri al căror caracter urgent este acceptat de administrația vamală.

3.35. Standard tranzitoriu

În cazul în care mărfurile trebuie supuse unui control efectuat de către alte autorități competente în același timp cu o verificare prevăzută de administrația vamală, aceasta din urmă ia măsurile necesare pentru o efectuare coordonată și, dacă este posibil, simultană a controalelor.

(b) Prezența declarantului la verificarea mărfurilor

3.36. Standard

Administrația vamală ia în considerare cererile declarantului care dorește să fie prezent sau să fie reprezentat la verificarea mărfurilor. Aceste cereri se acceptă, în afara cazurilor excepționale.

3.37. Standard

În cazul în care administrația vamală consideră necesar, ea solicită declarantului să asiste la verificarea mărfurilor sau să trimită un reprezentant, pentru a furniza administrației vamale asistența necesară pentru a facilita această verificare.

(c) Recoltarea de eșantioane de către administrația vamală

3.38. Standard

Recoltarea de eşantioane se limitează la cazurile în care administrația vamală consideră că această operațiune este necesară pentru a stabili descrierea tarifară sau valoarea mărfurilor declarate sau pentru a asigura aplicarea altor dispoziții ale legislației naționale. Cantitățile din mărfuri care se recoltează în calitate de eşantioane trebuie reduse la minimum.

Erori

3.39. Standard

Administrația vamală nu aplică penalizări mari în caz de erori dacă se constată, în beneficiul său, că aceste erori au fost comise de bună credință, fără intenție de fraudă sau neglijență gravă. Dacă se consideră necesar pentru evitarea oricărei recidive, administrația vamală poate aplica o penalizare care nu va fi totuși prea mare în raport cu scopul urmărit.

Acordarea liberului de vamă pentru mărfuri

3.40. Standard

Liberul de vamă se acordă pentru mărfurile declarate de îndată ce administrația vamală a finalizat verificarea sau a luat decizia de a nu le supune unei verificări, cu condiția:

- să nu se fi constatat vreo infracțiune;
- să fi fost prezentate licența de import sau de export sau celelalte documente necesare;
- să fi fost prezentate toate autorizațiile referitoare la regimul în cauză și
- să fi fost plătite toate drepturile și taxele sau să fi fost luate în considerare toate măsurile necesare pentru a asigura recuperarea lor.

3.41. Standard

În cazul în care administrația vamală s-a asigurat că toate formalitățile de vămuire vor fi îndeplinite ulterior de către declarant, ea acordă liber de vamă, cu condiția ca declarantul să prezinte un document comercial sau administrativ acceptabil pentru administrația vamală și care să conțină principalele date referitoare la lotul vizat, precum și o garanție, dacă este cazul, pentru a asigura recuperarea drepturilor și taxelor exigibile.

3.42. Standard

În cazul în care administrația vamală decide că mărfurile necesită o analiză a eșantionelor în laborator, o documentare tehnică detaliată sau avizul experților, ea acordă liber de vamă pentru mărfuri înainte să cunoască rezultatele acestei verificări, cu condiția să fi fost depusă garanția cerută în caz de necesitate, după ce s-a asigurat că mărfurile nu fac obiectul vreunei interdicții sau restricții.

3.43. Standard

Dacă s-a constatat o infracțiune, administrația vamală acordă liberul de vamă fără să aștepte rezolvarea acțiunii administrative sau judiciare cu condiția ca mărfurile să nu fie pasibile de confiscare sau susceptibile să fie prezentate ca probe materiale într-o fază ulterioară a procedurii, iar declarantul achită toate drepturile și taxele și furnizează o garanție pentru a asigura recuperarea tuturor drepturilor și taxelor suplimentare exigibile, precum și a oricărei penalități de care ar putea fi pasibil.

Abandonarea sau distrugerea mărfurilor

3.44. Standard

În cazul în care mărfurile nu au obținut încă liberul de vamă pentru introducerea pe piață sau au fost plasate sub un alt regim vamal și nu s-a constatat nici o infracțiune, persoana în cauză este scutită de plata drepturilor și taxelor sau trebuie să poată obține rambursarea lor:

— în cazul în care, la cererea sa și în conformitate cu decizia administrației vamale, aceste mărfuri au fost abandonate în favoarea bugetului statului sau distruse sau tratate astfel încât să își piardă orice valoare comercială, sub controlul administrației vamale. Orice cheltuieli determinate de aceste operațiuni trebuie suportate de persoana în cauză;

— în cazul în care aceste mărfuri sunt distruse sau pierdute iremediabil ca urmare a unui accident sau a unui caz de forță majoră, cu condiția ca această distrugere sau această pierdere să fie constatată în beneficiul administrației vamale;

— în cazul în care o parte din mărfuri lipsește din motive care țin de natura lor, cu condiția ca această lipsă să fie constatată în beneficiul administrației vamale.

Deșeurile și resturile care rezultă, după caz, din distrugere se supun, în caz de introducere pe piață sau export, drepturilor și taxelor care li s-ar aplica acestor deșeuri și resturi dacă ar fi importate sau exportate în această stare.

3.45. Standard tranzitoriu

În cazul în care administrația vamală recurge la vânzarea mărfurilor care nu au fost declarate în termenul stabilit sau pentru care nu s-a putut acorda liberul de vamă, fără să se fi constatat vreo infracțiune, veniturile din vânzare se rambursează, după deducerea tuturor drepturilor și taxelor aplicabile, precum și a tuturor cheltuielilor și costurilor generate, persoanelor în drept sau, dacă acest lucru nu este posibil, se păstrează la dispoziția acestora pe o perioadă determinată.

CAPITOLUL 4

DREPTURI ȘI TAXE

A. Stabilirea, recuperarea și plata drepturilor și taxelor

4.1. Standard

Legislația națională definește condițiile în care sunt exigibile drepturile și taxele.

4.2. Standard

Termenul acordat pentru stabilirea drepturilor și taxelor exigibile este precizat în legislația națională. Stabilirea se efectuează în cel mai scurt timp după depunerea declarației de mărfuri sau din momentul în care drepturile și taxele devin exigibile.

4.3. Standard

Elementele care servesc drept bază pentru stabilirea drepturilor și taxelor și condițiile în care trebuie determinate acestea sunt prevăzute în legislația națională.

4.4. Standard

Valoarea drepturilor și taxelor este prevăzută în publicațiile oficiale.

4.5. Standard

Legislația națională prevede momentul care trebuie luat în considerare pentru determinarea sumei drepturilor și taxelor.

4.6. Standard

Legislația națională desemnează modalitățile de plată care pot fi utilizate pentru plata drepturilor și taxelor.

4.7. Standard

Legislația națională precizează persoana sau persoanele care răspund de plata drepturilor și taxelor.

4.8. Standard

Legislația națională determină data scadenței, precum și locul unde trebuie efectuată plata.

4.9. Standard

În cazul în care legislația națională precizează că data scadenței poate fi fixată după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, această dată trebuie stabilită la cel puțin zece zile după acordarea liberului de vamă. Nu se percepe nicio dobândă pentru perioada scursă între data acordării liberului de vamă și data scadenței.

4.10. Standard

Legislația națională stabilește termenul în care administrația vamală poate continua recuperarea drepturilor și taxelor care nu au fost plătite la data scadenței.

4.11. Standard

Legislația națională stabilește rata dobânzii pentru întârziere și condițiile în care se aplică aceasta în cazul în care drepturile și taxele nu au fost plătite la data scadenței.

4.12. Standard

În cazul în care drepturile și taxele au fost plătite, inițiatorului plății i se eliberează o chitanță care constituie dovada plății, cu excepția cazului în care plata este dovedită în alt mod.

4.13. Standard tranzitoriu

Legislația națională stabilește o valoare minimă sau o sumă minimă a drepturilor și taxelor sau ambele, sub care nu se percepe nici un drept sau taxă.

4.14. Standard

În cazul în care administrația vamală constată că erorile comise la întocmirea declarației de mărfuri sau la stabilirea drepturilor și taxelor vor determina sau au determinat perceperea sau recuperarea unei sume de drepturi și taxe mai mică decât cea care este exigibilă legal, ea rectifică erorile și inițiază recuperarea sumei neplătite. Cu toate acestea, în cazul în care suma vizată este mai mică decât suma minimă prevăzută de legislația națională, administrația vamală nu întreprinde nicio acțiune pentru perceperea sau recuperarea acesteia.

B. Plata reportată a drepturilor și taxelor

4.15. Standard

În cazul în care legislația națională prevede plata reportată a drepturilor și taxelor, ea precizează condițiile în care se acordă această facilitate.

4.16. Standard

Posibilitatea de a efectua plăți eșalonate se acordă, în măsura posibilităților, fără a percepe dobânzi.

4.17. Standard

Termenul acordat pentru plata reportată a drepturilor și taxelor este de cel puțin paisprezece zile.

C. Rambursarea drepturilor și taxelor

4.18. Standard

Rambursarea se efectuează în cazul în care se constată că plata excedentară a drepturilor și taxelor rezultă dintr-o eroare comisă la stabilirea valorii drepturilor și taxelor.

4.19. Standard

Rambursarea se efectuează pentru mărfurile importate sau exportate în cazul cărora se constată, în momentul importului sau exportului, că au prezentat defecte sau au fost, din orice alt motiv, neconforme cu caracteristicile prevăzute și care se returnează furnizorului sau unei alte persoane desemnate de furnizor, cu condiția ca:

— mărfurile să fie reexportate într-un termen rezonabil, fără să fi făcut obiectul vreunei prelucrări sau reparații și fără să fi fost utilizate în țara de import;

— mărfurile să fie reimportate într-un termen rezonabil, fără să fi făcut obiectul vreunei prelucrări sau reparații și fără să fi fost utilizate în țara în care au fost exportate.

Cu toate acestea, utilizarea mărfurilor nu interzice rambursarea atunci când aceasta a fost indispensabilă pentru constatarea defectelor mărfurilor sau a altui motiv pentru reexportarea sau reimportarea lor.

Înloc să fie reexportate sau reimportate, mărfurile pot fi abandonate, în conformitate cu decizia administrației vamale, în favoarea bugetului statului sau distruse sau tratate astfel încât să își piardă orice valoare comercială sub controlul administrației vamale. Abandonul sau distrugerea în cauză nu trebuie să genereze cheltuieli pentru bugetul statului.

4.20. Standard tranzitoriu

În cazul în care administrația vamală permite ca mărfurile care au fost inițial declarate pentru un regim vamal cu plata drepturilor și taxelor să fie plasate sub un alt regim vamal, rambursarea se efectuează pentru drepturile și taxele care depășesc suma datorată în cadrul noului regim.

4.21. Standard

Decizia privind cererea de rambursare se ia și se notifică în scris persoanei în cauză în cel mai scurt termen, iar rambursarea sumei excedentare se face de îndată ce elementele cererii au fost verificate.

4.22. Standard

În cazul în care administrația vamală constată că suma excedentară rezultă dintr-o eroare comisă de către administrația vamală la stabilirea valorii drepturilor și taxelor, rambursarea se efectuează în mod prioritar.

4.23. Standard

În cazul în care se stabilesc termene după care nu se mai acceptă cereri de rambursare, aceste termene trebuie să fie suficient de extinse pentru a ține seama de circumstanțele speciale pentru diferite cazuri în care se poate acorda rambursarea drepturilor și taxelor.

4.24. Standard

Rambursarea nu se acordă în cazul în care suma în cauză este mai mică decât suma minimă stabilită de legislația națională.

CAPITOLUL 5

GARANȚIA

5.1. Standard

Legislația națională prevede cazurile în care se solicită o garanție și determină modul în care trebuie constituită această garanție.

5.2. Standard

Administrația vamală determină valoarea garanției.

5.3. Standard

Orice persoană care are obligația de a constitui o garanție trebuie să poată alege una dintre formele de garanție propuse, cu condiția ca aceasta să fie acceptată de administrația vamală.

5.4. Standard

În cazul în care legislația națională permite acest lucru, administrația vamală nu solicită constituirea unei garanții dacă este convinsă de faptul că persoana în cauză își va respecta toate obligațiile pe care le are față de ea.

5.5. Standard

În cazul în care se solicită constituirea unei garanții pentru a asigura îndeplinirea obligațiilor care decurg dintr-un regim vamal, administrația vamală acceptă o garanție globală, în special din partea oricărui declarant care declară cu regularitate mărfuri în diferite birouri de pe teritoriul vamal.

5.6. Standard

În cazul în care se solicită constituirea unei garanții, suma acestei garanții este cea mai mică cu putință și, în ceea ce privește plata drepturilor și taxelor, nu depășește suma eventual exigibilă.

5.7. Standard

În cazul în care s-a constituit o garanție, eliberarea acesteia se efectuează în cel mai scurt timp posibil după ce administrația vamală a estimat că obligațiile care au impus constituirea garanției au fost îndeplinite în mod corespunzător.

CAPITOLUL 6

CONTROLUL VAMAL

6.1. Standard

Toate mărfurile, inclusiv mijloacele de transport, care se introduc pe teritoriul vamal sau părăsesc acest teritoriu sunt supuse unui control vamal, indiferent dacă sunt pasibile sau nu de plata unor drepturi și taxe.

6.2. Standard

Controalele vamale se limitează la un minim necesar pentru a asigura aplicarea legislației vamale.

6.3. Standard

Pentru aplicarea controalelor vamale, administrația vamală recurge la managementul riscurilor.

6.4. Standard

Administrația vamală recurge la analiza riscurilor pentru a desemna persoanele și mărfurile care trebuie examinate, inclusiv mijloacele de transport, precum și amploarea acestei verificări.

6.5. Standard

Administrația vamală adoptă, în sprijinul managementului riscurilor, o strategie care constă în măsurarea nivelului de aplicare a legii.

6.6. Standard

Sistemul de control vamal include controalele prin audit.

6.7. Standard

Administrația vamală caută să coopereze cu alte administrații vamale și să încheie acorduri de asistență reciprocă administrativă pentru a ameliora controalele vamale.

6.8. Standard

Administrația vamală caută să coopereze cu sectorul comerțului și să încheie protocoale de acord pentru a ameliora controalele vamale.

6.9. Standard tranzitoriu

Administrația vamală apelează, în măsura posibilităților, la tehnologia informației și la comerțul electronic pentru a ameliora controalele vamale.

6.10. Standard

Administrația vamală evaluează sistemele comerciale ale întreprinderilor care au incidență asupra operațiunilor vamale pentru a se asigura că sistemele vizate sunt conforme cu cerințele vamale.

CAPITOLUL 7

APLICAREA TEHNOLOGIEI INFORMAȚIEI

7.1. Standard

Administrația vamală utilizează tehnologia informației în sprijinul operațiunilor vamale dacă aceasta este eficientă și rentabilă atât pentru administrația vamală, cât și pentru sectorul comerțului. Administrația vamală stabilește condițiile de aplicare a acesteia.

7.2. Standard

În cazul în care administrația vamală adoptă sisteme informatizate, ea utilizează standardele relevante în acest sens, acceptate la scară internațională.

7.3. Standard

Tehnologia informației se adoptă în colaborare cu toate părțile vizate direct, în măsura în care este posibil.

7.4. Standard

Toate actele legislative naționale noi sau revizuite prevăd:

- metode de comerț electronic ca soluție alternativă la documentele care trebuie întocmite pe hârtie;
- metode de autentificare electronică, precum și metode de autentificare pe hârtie;
- dreptul administrației vamale de a deține informații pentru nevoile sale proprii și, după caz, de a face schimb de astfel de informații cu alte administrații vamale și cu orice altă parte autorizată în condițiile prevăzute de lege, prin intermediul tehnicilor de comerț electronic.

CAPITOLUL 8

RELAȚIILE ÎNTRE ADMINISTRAȚIA VAMALĂ ȘI TERȚI

8.1. Standard

Persoanele în cauză au posibilitatea să comunice cu administrația vamală, fie direct, fie prin intermediul unui terț desemnat să acționeze în numele lor.

8.2. Standard

Legislația națională precizează condițiile în care o persoană poate acționa în numele unei alte persoane în relațiile acesteia cu administrația vamală și prevede, în special, responsabilitățile terților față de administrația vamală în ceea ce privește plata drepturilor și taxelor și eventualele nereguli.

8.3. Standard

Operațiunile vamale pe care persoana în cauză decide să le efectueze în nume propriu nu fac obiectul unui tratament mai puțin favorabil și nu sunt supuse unor condiții mai riguroase decât operațiunile care sunt efectuate de un terț în numele persoanei în cauză.

8.4. Standard

Orice persoană desemnată în calitate de terț are aceleași drepturi, în ceea ce privește operațiunile de efectuat cu administrația vamală, ca și persoana care a desemnat-o.

8.5. Standard

Administrația vamală prevede participarea terților la consultările oficiale pe care le are cu sectorul comerțului.

8.6. Standard

Administrația vamală precizează circumstanțele în care nu este dispusă să trateze cu un terț.

8.7. Standard

Administrația vamală notifică în scris terților orice decizie de a nu trata cu aceștia.

CAPITOLUL 9

INFORMAȚIILE ȘI DECIZIILE COMUNICATE DE ADMINISTRAȚIA VAMALĂ

A. Informații de interes general

9.1. Standard

Administrația vamală procedează astfel încât orice persoană interesată să poată obține fără dificultate orice informație utilă de interes general privind legislația vamală.

9.2. Standard

În cazul în care informațiile deja difuzate trebuie modificate din cauza unor modificări aduse legislației vamale sau dispozițiilor sau cerințelor administrative, administrația vamală aduce noile informații la cunoștința publicului într-un termen rezonabil înainte de intrarea lor în vigoare pentru ca persoanele interesate să poată ține seama de acestea, cu excepția cazului în care publicarea lor anticipată nu este permisă.

9.3. Standard

Administrația vamală utilizează tehnologia informației pentru a ameliora comunicarea informațiilor.

B. Informații specifice

9.4. Standard

La cererea persoanei în cauză, administrația vamală furnizează, în modul cel mai rapid și mai exact posibil, informații cu privire la aspecte speciale aduse în atenție de persoana în cauză care se referă la legislația vamală.

9.5. Standard

Administrația vamală furnizează nu numai informații solicitate în mod expres, ci și orice altă informație relevantă pe care o consideră utilă pentru a fi adusă la cunoștința persoanei interesate.

9.6. Standard

În cazul în care administrația vamală furnizează informații, ea are grijă să nu divulge niciun element al informației cu caracter privat sau confidențial care să afecteze administrația vamală sau persoane terțe, cu excepția cazului în care o astfel de divulgare este solicitată sau permisă de legislația națională.

9.7. Standard

În cazul în care administrația vamală nu este în măsură să furnizeze informații gratuit, remunerația cerută se limitează la costul aproximativ al serviciilor prestate.

C. Decizii

9.8. Standard

La cererea scrisă a persoanei interesate, administrația vamală își comunică decizia în scris, în termenele stabilite de legislația națională. În cazul în care această decizie este defavorabilă persoanei interesate, aceasta este informată cu privire la motivele deciziei și posibilitățile de înaintare a unui recurs.

9.9. Standard

Administrația vamală comunică deciziile obligatorii la cererea persoanelor interesate, cu condiția să dispună de toate informațiile pe care le consideră necesare.

CAPITOLUL 10

RECURSUL ÎN DOMENIUL VAMAL

A. Dreptul la recurs

10.1. Standard

Legislația națională prevede un drept la recurs în domeniul vamal.

10.2. Standard

Orice persoană vizată direct de o decizie sau o omisiune a administrației vamale are dreptul la recurs.

10.3. Standard

Persoana interesată direct de o decizie sau o omisiune a administrației vamale este informată, după ce înaintat o cerere în acest sens către administrația vamală, cu privire la motivele care au stat la baza deciziei sau a omisiunii în termenele stabilite de legislația națională. Ea poate decide să înainteze sau nu recurs în acel moment.

10.4. Standard

Legislația națională prevede dreptul de a înainta primul recurs la administrația vamală.

10.5. Standard

În cazul în care recursul înaintat la administrația vamală este respins, solicitantul are dreptul de a înainta un nou recurs în fața unei autorități independente de administrația vamală.

10.6. Standard

În ultimă instanță, solicitantul are dreptul la recurs în fața unei instanțe judecătorești.

B. Forma și motivele recursului

10.7. Standard

Recursul se înaintează în scris; el este motivat.

10.8. Standard

Se stabilește un termen de recurs împotriva unei decizii a administrației vamale, iar acest termen trebuie să fie suficient pentru a permite solicitantului să analizeze decizia contestată și să pregătească recursul.

10.9. Standard

În cazul în care se înaintează un recurs la administrația vamală, aceasta nu solicită prezentarea, din oficiu, a unor eventuale probe în momentul înaintării recursului, ci acordă în acest scop, după caz, un termen rezonabil.

C. Examinarea recursului

10.10. Standard

Administrația vamală se pronunță cu privire la recurs și își notifică decizia solicitantului, în scris, în cel mai scurt timp posibil.

10.11. Standard

În cazul în care un recurs adresat administrației vamale este respins, aceasta din urmă notifică solicitantului, în scris, și motivele care au stat la baza deciziei sale și îl informează cu privire la dreptul său de a înainta eventual un nou recurs în fața unei autorități administrative sau independente, precizându-i, după caz, termenul înainte de expirarea căruia trebuie înaintat un nou recurs.

10.12. Standard

În cazul în care se acceptă recursul, administrația vamală se conformează deciziei sale sau hotărârii autorităților independente sau judecătorești în cel mai scurt timp posibil, cu excepția cazului în care ea însăși înaintează un recurs împotriva hotărârii respective.

ANEXA II

NOTIFICARE

În sensul articolului 8 alineatul (5) litera (a) din convenție, astfel cum a fost modificată prin protocolul de modificare, Comunitatea Europeană îl informează pe depozitarul convenției că este competentă pentru toate domeniile reglementate de partea dispozitivă a convenției și de anexa sa generală, cu excepția celor care nu țin de competența sa exclusivă, explicită sau implicită, astfel cum este prevăzută de Tratatul de instituire a Comunității Europene, astfel cum a fost modificat și de legislația comunitară secundară.

ANEXA III

NOTIFICARE

În sensul articolului 11 din Convenția de la Kyoto revizuită, Comunitatea Europeană îi notifică secretarului general al Consiliului de Cooperare Vamală, în calitatea sa de depozitar al Convenției, că teritoriul vamal al Comunității trebuie să fie considerat un singur teritoriu care cuprinde:

- teritoriul Regatului Belgiei;
- teritoriul Regatului Danemarcei, cu excepția insulelor Feroe și a Groenlandei;
- teritoriul Republicii Federale Germania, cu excepția insulei Helgoland și a teritoriului Büsingen (tratatul de la 23 noiembrie 1964 dintre Republica Federală Germania și Confederația Elvețiană);
- teritoriul Regatului Spaniei, excepție: Ceuta și Melilla;
- teritoriul Republicii Elene;
- teritoriul Republicii Franceze, cu excepția teritoriilor de peste mări Saint-Pierre-et-Miquelon și Mayotte;
- teritoriul Irlandei;
- teritoriul Republicii Italiene, cu excepția comunelor Livigno și Campione d'Italia, precum și a apelor naționale ale lacului Lugano cuprinse între țarm și frontiera politică a zonei situate între Ponte Tresa și Porto Ceresio;
- teritoriul Marelui Ducat al Luxemburgului;
- teritoriul Regatului țărilor de Jos în Europa;
- teritoriul Republicii Austria;
- teritoriul Republicii Portugheze;
- teritoriul Republicii Finlanda;
- teritoriul Regatului Suediei;
- teritoriul Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, precum și insulele anglo-normande și insula Man.

Deși situat în afara teritoriului Republicii Franceze, teritoriul Principatului Monaco, astfel cum este definit în Convenția vamală semnată la Paris la 18 mai 1963 (Jurnalul Oficial al Republicii Franceze din 27 septembrie 1963,

p. 8679), este, în virtutea acestei convenții, considerat ca făcând parte din teritoriul vamal al Comunității.

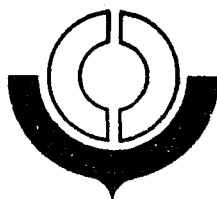
Teritoriul vamal al Comunității cuprinde apele teritoriale, apele maritime interioare și spațiul aerian al statelor membre și al teritoriilor menționate anterior, cu excepția apelor teritoriale, a apelor maritime interioare și a spațiului aerian al acestor teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Comunității menționat anterior.

PROTOCOLE D'AMENDEMENT
À LA CONVENTION INTERNATIONALE
POUR LA SIMPLIFICATION ET L'HARMONISATION
DES RÉGIMES DOUANIERS

Conseil de Coopération douanière
(Organisation Mondiale des Douanes)

Rue du Marché 30
B-1210 Bruxelles

PROTOCOL OF AMENDMENT
TO THE INTERNATIONAL CONVENTION
ON THE SIMPLIFICATION AND HARMONIZATION
OF CUSTOMS PROCEDURES

Customs Co-operation Council
(World Customs Organization)

Rue du Marché 30
B-1210 Bruxelles

ARTICLE 1

The Preamble and the Articles of the Convention are amended as set out in the text contained in Appendix I hereto.

ARTICLE 2

The Annexes of the Convention are replaced by the General Annex contained in Appendix II and by the Specific Annexes contained in Appendix III hereto.

ARTICLE 3

1. Any Contracting Party to the Convention may express its consent to be bound by this Protocol, including Appendices I and II, by :
 - (a) signing it without reservation of ratification;
 - (b) depositing an instrument of ratification after signing it subject to ratification; or
 - (c) acceding to it.
2. This Protocol shall be open until 30th June 2000 for signature at the Headquarters of the Council in Brussels by the Contracting Parties to the Convention. Thereafter, it shall be open for accession.
3. This Protocol, including Appendices I and II, shall enter into force three months after forty Contracting Parties have signed this Protocol without reservation of ratification or have deposited their instrument of ratification or accession.
4. After forty Contracting Parties have expressed their consent to be bound by this Protocol in accordance with paragraph 1, a Contracting Party to the Convention shall accept the amendments to the Convention only by becoming a party to this Protocol. For such a Contracting Party, this Protocol shall come into force three months after it signs this Protocol without reservation of ratification or deposits an instrument of ratification or accession.

ARTICLE 4

Any Contracting Party to the Convention may, when it expresses its consent to be bound by this Protocol, accept any of the Specific Annexes or Chapters therein contained in Appendix III hereto and shall notify the Secretary General of the Council of such acceptance and of the Recommended Practices in respect of which it enters reservations.

ARTICLE 5

After the entry into force of this Protocol, the Secretary General of the Council shall not accept any instrument of ratification or accession to the Convention.

ARTICLE 6

In relations between the Parties hereto, this Protocol with its Appendices shall supersede the Convention.

ARTICLE 7

The Secretary General of the Council shall be the depositary of this Protocol and shall perform the functions as provided for in Article 19 contained in Appendix I to this Protocol.

ARTICLE 8

This Protocol shall be open for signature by the Contracting Parties to the Convention at the Headquarters of the Council in Brussels from 26th June 1999.

ARTICLE 9

In accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Protocol and its Appendices shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Secretary General of the Council.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Protocol.

Done at Brussels, this twenty-sixth day of June nineteen hundred and ninety-nine, in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single original which shall be deposited with the Secretary General of the Council who shall transmit certified copies to all the entities referred to in paragraph 1 of Article 8 contained in Appendix I to this Protocol.

x

x

x

**PROTOCOL OF AMENDMENT
TO THE INTERNATIONAL CONVENTION ON
THE SIMPLIFICATION AND HARMONIZATION OF
CUSTOMS PROCEDURES**

(done at Brussels on 26th June 1999)

The Contracting Parties to the International Convention on the simplification and harmonization of Customs procedures (done at Kyoto on 18th May 1973 and entered into force on 25th September 1974), hereinafter "the Convention", established under the auspices of the Customs Co-operation Council, hereinafter "the Council",

CONSIDERING that to achieve the aims of :

- eliminating divergence between the Customs procedures and practices of Contracting Parties that can hamper international trade and other international exchanges;
- meeting the needs of international trade and the Customs for facilitation, simplification and harmonization of Customs procedures and practices;
- ensuring appropriate standards of Customs control; and
- enabling the Customs to respond to major changes in business and administrative methods and techniques,

the Convention must be amended,

CONSIDERING also that the amended Convention :

- must provide that the core principles for such simplification and harmonization are made obligatory on Contracting Parties to the amended Convention;
- must provide the Customs with efficient procedures supported by appropriate and effective control methods; and
- will enable the achievement of a high degree of simplification and harmonization of Customs procedures and practices which is an essential aim of the Council, and thus make a major contribution to facilitation of international trade,

Have agreed as follows :

**INTERNATIONAL CONVENTION ON
THE SIMPLIFICATION AND HARMONIZATION OF
CUSTOMS PROCEDURES**

(as amended)

PREAMBLE

The Contracting Parties to the present Convention established under the auspices of the Customs Co-operation Council,

ENDEAVOURING to eliminate divergence between the Customs procedures and practices of Contracting Parties that can hamper international trade and other international exchanges,

DESIRING to contribute effectively to the development of such trade and exchanges by simplifying and harmonizing Customs procedures and practices and by fostering international co-operation,

NOTING that the significant benefits of facilitation of international trade may be achieved without compromising appropriate standards of Customs control,

RECOGNIZING that such simplification and harmonization can be accomplished by applying, in particular, the following principles :

- the implementation of programmes aimed at continuously modernizing Customs procedures and practices and thus enhancing efficiency and effectiveness,
- the application of Customs procedures and practices in a predictable, consistent and transparent manner,
- the provision to interested parties of all the necessary information regarding Customs laws, regulations, administrative guidelines, procedures and practices,
- the adoption of modern techniques such as risk management and audit-based controls, and the maximum practicable use of information technology,
- co-operation wherever appropriate with other national authorities, other Customs administrations and the trading communities,
- the implementation of relevant international standards,
- the provision to affected parties of easily accessible processes of administrative and judicial review,

CONVINCED that an international instrument incorporating the above objectives and principles that Contracting Parties undertake to apply would lead to the high degree of simplification and harmonization of Customs procedures and practices which is an essential aim of the Customs Co-operation Council, and so make a major contribution to facilitation of international trade,

Have agreed as follows :

CHAPTER I

Definitions

Article 1

For the purposes of this Convention :

- (a) "**Standard**" means a provision the implementation of which is recognized as necessary for the achievement of harmonization and simplification of Customs procedures and practices;
- (b) "**Transitional Standard**" means a Standard in the General Annex for which a longer period for implementation is permitted;
- (c) "**Recommended Practice**" means a provision in a Specific Annex which is recognized as constituting progress towards the harmonization and the simplification of Customs procedures and practices, the widest possible application of which is considered to be desirable;
- (d) "**National legislation**" means laws, regulations and other measures imposed by a competent authority of a Contracting Party and applicable throughout the territory of the Contracting Party concerned, or treaties in force by which that Party is bound;
- (e) "**General Annex**" means the set of provisions applicable to all the Customs procedures and practices referred to in this Convention;
- (f) "**Specific Annex**" means a set of provisions applicable to one or more Customs procedures and practices referred to in this Convention;
- (g) "**Guidelines**" means a set of explanations of the provisions of the General Annex, Specific Annexes and Chapters therein which indicate some of the possible courses of action to be followed in applying the Standards, Transitional Standards and Recommended Practices, and in particular describing best practices and recommending examples of greater facilities;

- (h) **"Permanent Technical Committee"** means the Permanent Technical Committee of the Council;
- (ij) **"Council"** means the Organization set up by the Convention establishing a Customs Co-operation Council, done at Brussels on 15 December 1950;
- (k) **"Customs or Economic Union"** means a Union constituted by, and composed of, States which has competence to adopt its own regulations that are binding on those States in respect of matters governed by this Convention, and has competence to decide, in accordance with its internal procedures, to sign, ratify or accede to this Convention.

CHAPTER II

SCOPE AND STRUCTURE

Scope of the Convention

Article 2

Each Contracting Party undertakes to promote the simplification and harmonization of Customs procedures and, to that end, to conform, in accordance with the provisions of this Convention, to the Standards, Transitional Standards and Recommended Practices in the Annexes to this Convention. However, nothing shall prevent a Contracting Party from granting facilities greater than those provided for therein, and each Contracting Party is recommended to grant such greater facilities as extensively as possible.

Article 3

The provisions of this Convention shall not preclude the application of national legislation with regard to either prohibitions or restrictions on goods which are subject to Customs control.

Structure of the Convention

Article 4

1. The Convention comprises a Body, a General Annex and Specific Annexes.
2. The General Annex and each Specific Annex to this Convention consist, in principle, of Chapters which subdivide an Annex and comprise :

- (a) definitions; and
 - (b) Standards, some of which in the General Annex are Transitional Standards.
3. Each Specific Annex also contains Recommended Practices.
4. Each Annex is accompanied by Guidelines, the texts of which are not binding upon Contracting Parties.

Article 5

For the purposes of this Convention, any Specific Annex(es) or Chapter(s) therein to which a Contracting Party is bound shall be construed to be an integral part of the Convention, and in relation to that Contracting Party any reference to the Convention shall be deemed to include a reference to such Annex(es) or Chapter(s).

CHAPTER III

MANAGEMENT OF THE CONVENTION

Management Committee

Article 6

1. There shall be established a Management Committee to consider the implementation of this Convention, any measures to secure uniformity in the interpretation and application thereof, and any amendments proposed thereto.
2. The Contracting Parties shall be members of the Management Committee.
3. The competent administration of any entity qualified to become a Contracting Party to this Convention under the provisions of Article 8 or of any Member of the World Trade Organization shall be entitled to attend the sessions of the Management Committee as an observer. The status and rights of such Observers shall be determined by a Council Decision. The aforementioned rights cannot be exercised before the entry into force of the Decision.
4. The Management Committee may invite the representatives of international governmental and non-governmental organizations to attend the sessions of the Management Committee as observers.

5. The Management Committee :
 - (a) shall recommend to the Contracting Parties :
 - (i) amendments to the Body of this Convention;
 - (ii) amendments to the General Annex, the Specific Annexes and Chapters therein and the incorporation of new Chapters to the General Annex; and
 - (iii) the incorporation of new Specific Annexes and new Chapters to Specific Annexes;
 - (b) may decide to amend Recommended Practices or to incorporate new Recommended Practices to Specific Annexes or Chapters therein in accordance with Article 16;
 - (c) shall consider implementation of the provisions of this Convention in accordance with Article 13, paragraph 4;
 - (d) shall review and update the Guidelines;
 - (e) shall consider any other issues of relevance to this Convention that may be referred to it;
 - (f) shall inform the Permanent Technical Committee and the Council of its decisions.
6. The competent administrations of the Contracting Parties shall communicate to the Secretary General of the Council proposals under paragraph 5 (a), (b), (c) or (d) of this Article and the reasons therefor, together with any requests for the inclusion of items on the Agenda of the sessions of the Management Committee. The Secretary General of the Council shall bring proposals to the attention of the competent administrations of the Contracting Parties and of the observers referred to in paragraphs 2, 3 and 4 of this Article.
7. The Management Committee shall meet at least once each year. It shall annually elect a Chairman and Vice-Chairman. The Secretary General of the Council shall circulate the invitation and the draft Agenda to the competent administrations of the Contracting Parties and to the observers referred to in paragraphs 2, 3 and 4 of this Article at least six weeks before the Management Committee meets.
8. Where a decision cannot be arrived at by consensus, matters before the Management Committee shall be decided by voting of the Contracting Parties present. Proposals under paragraph 5 (a), (b) or (c) of this Article shall be approved by a two-thirds majority of the votes cast. All other matters shall be decided by the Management Committee by a majority of the votes cast.

9. Where Article 8, paragraph 5 of this Convention applies, the Customs or Economic Unions which are Contracting Parties shall have, in case of voting, only a number of votes equal to the total votes allotted to their Members which are Contracting Parties.
10. Before the closure of its session, the Management Committee shall adopt a report. This report shall be transmitted to the Council and to the Contracting Parties and observers mentioned in paragraphs 2, 3 and 4.
11. In the absence of relevant provisions in this Article, the Rules of Procedure of the Council shall be applicable, unless the Management Committee decides otherwise.

Article 7

For the purpose of voting in the Management Committee, there shall be separate voting on each Specific Annex and each Chapter of a Specific Annex.

- (a) Each Contracting Party shall be entitled to vote on matters relating to the interpretation, application or amendment of the Body and General Annex of the Convention.
- (b) As regards matters concerning a Specific Annex or Chapter of a Specific Annex that is already in force, only those Contracting Parties that have accepted that Specific Annex or Chapter therein shall have the right to vote.
- (c) Each Contracting Party shall be entitled to vote on drafts of new Specific Annexes or new Chapters of a Specific Annex.

CHAPTER IV

CONTRACTING PARTY

Ratification of the Convention

Article 8

1. Any Member of the Council and any Member of the United Nations or its specialized agencies may become a Contracting Party to this Convention :
 - (a) by signing it without reservation of ratification;
 - (b) by depositing an instrument of ratification after signing it subject to ratification; or
 - (c) by acceding to it.

2. This Convention shall be open until 30th June 1974 for signature at the Headquarters of the Council in Brussels by the Members referred to in paragraph 1 of this Article. Thereafter, it shall be open for accession by such Members.
3. Any Contracting Party shall, at the time of signing, ratifying or acceding to this Convention, specify which if any of the Specific Annexes or Chapters therein it accepts. It may subsequently notify the depositary that it accepts one or more Specific Annexes or Chapters therein.
4. Contracting Parties accepting any new Specific Annex or any new Chapter of a Specific Annex shall notify the depositary in accordance with paragraph 3 of this Article.
5. (a) Any Customs or Economic Union may become, in accordance with paragraphs 1, 2 and 3 of this Article, a Contracting Party to this Convention. Such Customs or Economic Union shall inform the depositary of its competence with respect to the matters governed by this Convention. Such Customs or Economic Union shall also inform the depositary of any substantial modification in the extent of its competence.

(b) A Customs or Economic Union which is a Contracting Party to this Convention shall, for the matters within its competence, exercise in its own name the rights, and fulfil the responsibilities, which the Convention confers on the Members of such a Union which are Contracting Parties to this Convention. In such a case, the Members of such a Union shall not be entitled to individually exercise these rights, including the right to vote.

Article 9

1. Any Contracting Party which ratifies this Convention or accedes thereto shall be bound by any amendments to this Convention, including the General Annex, which have entered into force at the date of deposit of its instrument of ratification or accession.
2. Any Contracting Party which accepts a Specific Annex or Chapter therein shall be bound by any amendments to the Standards contained in that Specific Annex or Chapter which have entered into force at the date on which it notifies its acceptance to the depositary. Any Contracting Party which accepts a Specific Annex or Chapter therein shall be bound by any amendments to the Recommended Practices contained therein, which have entered into force at the date on which it notifies its acceptance to the depositary, unless it enters reservations against one or more of those Recommended Practices in accordance with Article 12 of this Convention.

Application of the Convention

Article 10

1. Any Contracting Party may, at the time of signing this Convention without reservation of ratification or of depositing its instrument of ratification or accession, or at any time thereafter, declare by notification given to the depositary that this Convention shall extend to all or any of the territories for whose international relations it is responsible. Such notification shall take effect three months after the date of the receipt thereof by the depositary. However, this Convention shall not apply to the territories named in the notification before this Convention has entered into force for the Contracting Party concerned.
2. Any Contracting Party which has made a notification under paragraph 1 of this Article extending this Convention to any territory for whose international relations it is responsible may notify the depositary, under the procedure of Article 19 of this Convention, that the territory in question will no longer apply this Convention.

Article 11

For the application of this Convention, a Customs or Economic Union that is a Contracting Party shall notify to the Secretary General of the Council the territories which form the Customs or Economic Union, and these territories are to be taken as a single territory.

Acceptance of the provisions and reservations

Article 12

1. All Contracting Parties are hereby bound by the General Annex.
2. A Contracting Party may accept one or more of the Specific Annexes or one or more of the Chapters therein. A Contracting Party which accepts a Specific Annex or Chapter(s) therein shall be bound by all the Standards therein. A Contracting Party which accepts a Specific Annex or Chapter(s) therein shall be bound by all the Recommended Practices therein unless, at the time of acceptance or at any time thereafter, it notifies the depositary of the Recommended Practice(s) in respect of which it enters reservations, stating the differences existing between the provisions of its national legislation and those of the Recommended Practice(s) concerned. Any Contracting Party which has entered reservations may withdraw them, in whole or in part, at any time by notification to the depositary specifying the date on which such withdrawal takes effect.

3. Each Contracting Party bound by a Specific Annex or Chapter(s) therein shall examine the possibility of withdrawing any reservations to the Recommended Practices entered under the terms of paragraph 2 and notify the Secretary General of the Council of the results of that review at the end of every three-year period commencing from the date of the entry into force of this Convention for that Contracting Party, specifying the provisions of its national legislation which, in its opinion, are contrary to the withdrawal of the reservations.

Implementation of the provisions

Article 13

1. Each Contracting Party shall implement the Standards in the General Annex and in the Specific Annex(es) or Chapter(s) therein that it has accepted within 36 months after such Annex(es) or Chapter(s) have entered into force for that Contracting Party.
2. Each Contracting Party shall implement the Transitional Standards in the General Annex within 60 months of the date that the General Annex has entered into force for that Contracting Party.
3. Each Contracting Party shall implement the Recommended Practices in the Specific Annex(es) or Chapter(s) therein that it has accepted within 36 months after such Specific Annex(es) or Chapter(s) have entered into force for that Contracting Party, unless reservations have been entered as to one or more of those Recommended Practices.
4. (a) Where the periods provided for in paragraph 1 or 2 of this Article would, in practice, be insufficient for any Contracting Party to implement the provisions of the General Annex, that Contracting Party may request the Management Committee, before the end of the period referred to in paragraph 1 or 2 of this Article, to provide an extension of that period. In making the request, the Contracting Party shall state the provision(s) of the General Annex with regard to which an extension of the period is required and the reasons for such request.

(b) In exceptional circumstances, the Management Committee may decide to grant such an extension. Any decision by the Management Committee granting such an extension shall state the exceptional circumstances justifying the decision and the extension shall in no case be more than one year. At the expiry of the period of extension, the Contracting Party shall notify the depositary of the implementation of the provisions with regard to which the extension was granted.

Settlement of disputes

Article 14

1. Any dispute between two or more Contracting Parties concerning the interpretation or application of this Convention shall so far as possible be settled by negotiation between them.
2. Any dispute which is not settled by negotiation shall be referred by the Contracting Parties in dispute to the Management Committee which shall thereupon consider the dispute and make recommendations for its settlement.
3. The Contracting Parties in dispute may agree in advance to accept the recommendations of the Management Committee as binding.

Amendments to the Convention

Article 15

1. The text of any amendment recommended to the Contracting Parties by the Management Committee in accordance with Article 6, paragraph 5 (a) (i) and (ii) shall be communicated by the Secretary General of the Council to all Contracting Parties and to those Members of the Council that are not Contracting Parties.
2. Amendments to the Body of the Convention shall enter into force for all Contracting Parties twelve months after deposit of the instruments of acceptance by those Contracting Parties present at the session of the Management Committee during which the amendments were recommended, provided that no objection is lodged by any of the Contracting Parties within a period of twelve months from the date of communication of such amendments.
3. Any recommended amendment to the General Annex or the Specific Annexes or Chapters therein shall be deemed to have been accepted six months after the date the recommended amendment was communicated to Contracting Parties, unless :
 - (a) there has been an objection by a Contracting Party or, in the case of a Specific Annex or Chapter, by a Contracting Party bound by that Specific Annex or Chapter; or
 - (b) a Contracting Party informs the Secretary General of the Council that, although it intends to accept the recommended amendment, the conditions necessary for such acceptance are not yet fulfilled.

4. If a Contracting Party sends the Secretary General of the Council a communication as provided for in paragraph 3 (b) of this Article, it may, so long as it has not notified the Secretary General of the Council of its acceptance of the recommended amendment, submit an objection to that amendment within a period of eighteen months following the expiry of the six-month period referred to in paragraph 3 of this Article.
5. If an objection to the recommended amendment is notified in accordance with the terms of paragraph 3 (a) or 4 of this Article, the amendment shall be deemed not to have been accepted and shall be of no effect.
6. If any Contracting Party has sent a communication in accordance with paragraph 3 (b) of this Article, the amendment shall be deemed to have been accepted on the earlier of the following two dates :
 - (a) the date by which all the Contracting Parties which sent such communications have notified the Secretary General of the Council of their acceptance of the recommended amendment, provided that, if all the acceptances were notified before the expiry of the period of six months referred to in paragraph 3 of this Article, that date shall be taken to be the date of expiry of the said six-month period;
 - (b) the date of expiry of the eighteen-month period referred to in paragraph 4 of this Article.
7. Any amendment to the General Annex or the Specific Annexes or Chapters therein deemed to be accepted shall enter into force either six months after the date on which it was deemed to be accepted or, if a different period is specified in the recommended amendment, on the expiry of that period after the date on which the amendment was deemed to be accepted.
8. The Secretary General of the Council shall, as soon as possible, notify the Contracting Parties to this Convention of any objection to the recommended amendment made in accordance with paragraph 3 (a), and of any communication received in accordance with paragraph 3 (b), of this Article. The Secretary General of the Council shall subsequently inform the Contracting Parties whether the Contracting Party or Parties which have sent such a communication raise an objection to the recommended amendment or accept it.

Article 16

1. Notwithstanding the amendment procedure laid down in Article 15 of this Convention, the Management Committee in accordance with Article 6 may decide to amend any Recommended Practice or to incorporate new Recommended Practices to any Specific Annex or Chapter therein. Each Contracting Party shall be invited by the

Secretary General of the Council to participate in the deliberations of the Management Committee. The text of any such amendment or new Recommended Practice so decided upon shall be communicated by the Secretary General of the Council to the Contracting Parties and those Members of the Council that are not Contracting Parties to this Convention.

2. Any amendment or incorporation of new Recommended Practices decided upon under paragraph 1 of this Article shall enter into force six months after their communication by the Secretary General of the Council. Each Contracting Party bound by a Specific Annex or Chapter therein forming the subject of such amendments or incorporation of new Recommended Practices shall be deemed to have accepted those amendments or new Recommended Practices unless it enters a reservation under the procedure of Article 12 of this Convention.

Duration of accession

Article 17

1. This Convention is of unlimited duration but any Contracting Party may denounce it at any time after the date of its entry into force under Article 18 thereof.
2. The denunciation shall be notified by an instrument in writing, deposited with the depositary.
3. The denunciation shall take effect six months after the receipt of the instrument of denunciation by the depositary.
4. The provisions of paragraphs 2 and 3 of this Article shall also apply in respect of the Specific Annexes or Chapters therein, for which any Contracting Party may withdraw its acceptance at any time after the date of the entry into force.
5. Any Contracting Party which withdraws its acceptance of the General Annex shall be deemed to have denounced the Convention. In this case, the provisions of paragraphs 2 and 3 also apply.

CHAPTER V

FINAL PROVISIONS

Entry into force of the Convention

Article 18

1. This Convention shall enter into force three months after five of the entities referred to in paragraphs 1 and 5 of Article 8 thereof have signed the Convention

without reservation of ratification or have deposited their instruments of ratification or accession.

2. This Convention shall enter into force for any Contracting Party three months after it has become a Contracting Party in accordance with the provisions of Article 8.
3. Any Specific Annex or Chapter therein to this Convention shall enter into force three months after five Contracting Parties have accepted that Specific Annex or that Chapter.
4. After any Specific Annex or Chapter therein has entered into force in accordance with paragraph 3 of this Article, that Specific Annex or Chapter therein shall enter into force for any Contracting Party three months after it has notified its acceptance. No Specific Annex or Chapter therein shall, however, enter into force for a Contracting Party before this Convention has entered into force for that Contracting Party.

Depositary of the Convention

Article 19

1. This Convention, all signatures with or without reservation of ratification and all instruments of ratification or accession shall be deposited with the Secretary General of the Council.
2. The depositary shall :
 - (a) receive and keep custody of the original texts of this Convention;
 - (b) prepare certified copies of the original texts of this Convention and transmit them to the Contracting Parties and those Members of the Council that are not Contracting Parties and the Secretary General of the United Nations;
 - (c) receive any signature with or without reservation of ratification, ratification or accession to this Convention and receive and keep custody of any instruments, notifications and communications relating to it;
 - (d) examine whether the signature or any instrument, notification or communication relating to this Convention is in due and proper form and, if need be, bring the matter to the attention of the Contracting Party in question;
 - (e) notify the Contracting Parties, those Members of the Council that are not Contracting Parties, and the Secretary General of the United Nations of :
 - signatures, ratifications, accessions and acceptances of Annexes and Chapters under Article 8 of this Convention;

- new Chapters of the General Annex and new Specific Annexes or Chapters therein which the Management Committee decides to recommend to incorporate in this Convention;
 - the date of entry into force of this Convention, of the General Annex and of each Specific Annex or Chapter therein in accordance with Article 18 of this Convention;
 - notifications received in accordance with Articles 8, 10, 11, 12 and 13 of this Convention;
 - withdrawals of acceptances of Annexes/Chapters by Contracting Parties;
 - denunciations under Article 17 of this Convention; and
 - any amendment accepted in accordance with Article 15 of this Convention and the date of its entry into force.
3. In the event of any difference appearing between a Contracting Party and the depositary as to the performance of the latter's functions, the depositary or that Contracting Party shall bring the question to the attention of the other Contracting Parties and the signatories or, as the case may be, the Management Committee or the Council.

Registration and authentic texts

Article 20

In accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Convention shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Secretary General of the Council.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

Done at Kyoto, this eighteenth day of May nineteen hundred and seventy-three in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single original which shall be deposited with the Secretary General of the Council who shall transmit certified copies to all the entities referred to in paragraph 1 of Article 8 of this Convention.

X

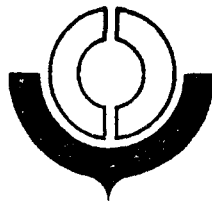
X

X

CONVENTION INTERNATIONALE
POUR LA SIMPLIFICATION ET L'HARMONISATION
DES REGIMES DOUANIERS
(amendée)

Conseil de Coopération douanière
(**Organisation Mondiale des Douanes**)

Rue du Marché 30
B-1210 Bruxelles

INTERNATIONAL CONVENTION
ON THE SIMPLIFICATION AND HARMONIZATION
OF CUSTOMS PROCEDURES
(as amended)

Customs Co-operation Council
(**World Customs Organization**)

Rue du Marché 30
B-1210 Bruxelles

ANNEXE GENERALE

GENERAL ANNEX

GENERAL ANNEX

TABLE OF CONTENTS

CHAPTER 1	GENERAL PRINCIPLES.....	1
CHAPTER 2	DEFINITIONS.....	2
CHAPTER 3	CLEARANCE AND OTHER CUSTOMS FORMALITIES.....	5
CHAPTER 4	DUTIES AND TAXES.....	17
	A. ASSESSMENT, COLLECTION AND PAYMENT OF DUTIES AND TAXES.....	17
	B. DEFERRED PAYMENT OF DUTIES AND TAXES.....	19
	C. REPAYMENT OF DUTIES AND TAXES.....	20
CHAPTER 5	SECURITY.....	22
CHAPTER 6	CUSTOMS CONTROL.....	24
CHAPTER 7	APPLICATION OF INFORMATION TECHNOLOGY.....	26
CHAPTER 8	RELATIONSHIP BETWEEN THE CUSTOMS AND THIRD PARTIES..	27
CHAPTER 9	INFORMATION, DECISIONS AND RULINGS SUPPLIED BY THE CUSTOMS.....	29
	A. INFORMATION OF GENERAL APPLICATION.....	29
	B. INFORMATION OF A SPECIFIC NATURE.....	29
	C. DECISIONS AND RULINGS.....	30
CHAPTER 10	APPEALS IN CUSTOMS MATTERS.....	31
	A. RIGHT OF APPEAL.....	31
	B. FORM AND GROUNDS OF APPEAL.....	32
	C. CONSIDERATION OF APPEAL.....	33

CHAPTER 1

GENERAL PRINCIPLES

1.1. Standard

The Definitions, Standards and Transitional Standards in this Annex shall apply to Customs procedures and practices specified in this Annex and, insofar as applicable, to procedures and practices in the Specific Annexes.

1.2. Standard

The conditions to be fulfilled and Customs formalities to be accomplished for procedures and practices in this Annex and in the Specific Annexes shall be specified in national legislation and shall be as simple as possible.

1.3. Standard

The Customs shall institute and maintain formal consultative relationships with the trade to increase co-operation and facilitate participation in establishing the most effective methods of working commensurate with national provisions and international agreements.

x

x

x

CHAPITRE 2

DEFINITIONS

Pour l'application des Annexes de la présente Convention, on entend par :

- F1./
E21. **"assistance mutuelle administrative"** : les mesures prises par une administration douanière pour le compte d'une autre administration douanière ou en collaboration avec celle-ci, en vue de l'application correcte de la législation douanière et de la prévention, de la recherche et de la répression des infractions douanières;
- F2./
E11. **"bureau de douane"** : l'unité administrative compétente pour la réalisation des formalités douanières ainsi que les locaux et autres emplacements approuvés à cet effet par les autorités compétentes;
- F3./
E7. **"contrôle de la douane"** : l'ensemble des mesures prises par la douane en vue d'assurer l'application de la législation douanière;
- F4./
E3. **"contrôle par audit"** : les mesures grâce auxquelles la douane s'assure de l'exactitude et de l'authenticité des déclarations en examinant les livres, registres, systèmes comptables et données commerciales pertinents détenus par les personnes concernées;
- F5./
E15. **"date d'échéance"** : la date à laquelle le paiement des droits et taxes est exigible;
- F6./
E13. **"décision"** : l'acte particulier par lequel la douane règle une question relative à la législation douanière;
- F7./
E14. **"déclarant"** : toute personne qui fait une déclaration de marchandises ou au nom de laquelle cette déclaration est faite;
- F8./
E19. **"déclaration de marchandises"** : l'acte fait dans la forme prescrite par la douane, par lequel les intéressés indiquent le régime douanier à assigner aux marchandises et communique les éléments dont la douane exige la déclaration pour l'application de ce régime;
- F9./
E5. **"dédouanement"** : l'accomplissement des formalités douanières nécessaires pour mettre des marchandises à la consommation, pour les exporter ou encore pour les placer sous un autre régime douanier;
-

- E10./ **"Customs law"** means the statutory and regulatory provisions relating to the
F18. importation, exportation, movement or storage of goods, the administration and enforcement of which are specifically charged to the Customs, and any regulations made by the Customs under their statutory powers;
- E11./ **"Customs office"** means the Customs administrative unit competent for the
F2. performance of Customs formalities, and the premises or other areas approved for that purpose by the competent authorities;
- E12./ **"Customs territory"** means the territory in which the Customs law of a Contracting
F25. Party applies;
- E13./ **"decision"** means the individual act by which the Customs decide upon a matter
F6. relating to Customs law;
- E14./ **"declarant"** means any person who makes a Goods declaration or in whose name
F7. such a declaration is made;
- E15./ **"due date"** means the date when payment of duties and taxes is due;
F5.
- E16./ **"duties and taxes"** means import duties and taxes and/or export duties and taxes;
F12.
- E17./ **"examination of goods"** means the physical inspection of goods by the Customs to
F27. satisfy themselves that the nature, origin, condition, quantity and value of the goods are in accordance with the particulars furnished in the Goods declaration;
- E18./ **"export duties and taxes"** means Customs duties and all other duties, taxes or
F13. charges which are collected on or in connection with the exportation of goods, but not including any charges which are limited in amount to the approximate cost of services rendered or collected by the Customs on behalf of another national authority;
- E19./ **"Goods declaration"** means a statement made in the manner prescribed by the
F8. Customs, by which the persons concerned indicate the Customs procedure to be applied to the goods and furnish the particulars which the Customs require for its application;
- E20./ **"import duties and taxes"** means Customs duties and all other duties, taxes or
F14. charges which are collected on or in connection with the importation of goods, but not including any charges which are limited in amount to the approximate cost of services rendered or collected by the Customs on behalf of another national authority;
- E21./ **"mutual administrative assistance"** means actions of a Customs administration on
F1. behalf of or in collaboration with another Customs administration for the proper application of Customs law and for the prevention, investigation and repression of Customs offences;

- E22./ **"omission"** means the failure to act or give a decision required of the Customs by
F21. Customs law within a reasonable time on a matter duly submitted to them;
- E23./ **"person"** means both natural and legal persons, unless the context otherwise
F22. requires;
- E24./ **"release of goods"** means the action by the Customs to permit goods undergoing
F20. clearance to be placed at the disposal of the persons concerned;
- E25./ **"repayment"** means the refund, in whole or in part, of duties and taxes paid on goods
F24. and the remission, in whole or in part, of duties and taxes where payment has not been
made;
- E26./ **"security"** means that which ensures to the satisfaction of the Customs that an
F17. obligation to the Customs will be fulfilled. Security is described as "general" when it
ensures that the obligations arising from several operations will be fulfilled;
- E27./ **"third party"** means any person who deals directly with the Customs, for and on behalf
F26. of another person, relating to the importation, exportation, movement or storage of
goods.

CHAPTER 3

CLEARANCE AND OTHER CUSTOMS FORMALITIES

Competent Customs offices

3.1. Standard

The Customs shall designate the Customs offices at which goods may be produced or cleared. In determining the competence and location of these offices and their hours of business, the factors to be taken into account shall include in particular the requirements of the trade.

3.2. Standard

At the request of the person concerned and for reasons deemed valid by the Customs, the latter shall, subject to the availability of resources, perform the functions laid down for the purposes of a Customs procedure and practice outside the designated hours of business or away from Customs offices. Any expenses chargeable by the Customs shall be limited to the approximate cost of the services rendered.

3.3. Standard

Where Customs offices are located at a common border crossing, the Customs administrations concerned shall correlate the business hours and the competence of those offices.

3.4. Transitional Standard

At common border crossings, the Customs administrations concerned shall, whenever possible, operate joint controls.

3.5. Transitional Standard

Where the Customs intend to establish a new Customs office or to convert an existing one at a common border crossing, they shall, wherever possible, co-operate with the neighbouring Customs to establish a juxtaposed Customs office to facilitate joint controls.

The declarant

(a) Persons entitled to act as declarant

3.6. Standard

National legislation shall specify the conditions under which a person is entitled to act as declarant.

3.7. Standard

Any person having the right to dispose of the goods shall be entitled to act as declarant.

(b) Responsibilities of the declarant

3.8. Standard

The declarant shall be held responsible to the Customs for the accuracy of the particulars given in the Goods declaration and the payment of the duties and taxes.

(c) Rights of the declarant

3.9. Standard

Before lodging the Goods declaration the declarant shall be allowed, under such conditions as may be laid down by the Customs :

- (a) to inspect the goods; and
- (b) to draw samples.

3.10. Standard

The Customs shall not require a separate Goods declaration in respect of samples allowed to be drawn under Customs supervision, provided that such samples are included in the Goods declaration concerning the relevant consignment.

The Goods declaration

(a) Goods declaration format and contents

3.11. Standard

The contents of the Goods declaration shall be prescribed by the Customs. The paper format of the Goods declaration shall conform to the UN-layout key.

For automated Customs clearance processes, the format of the electronically lodged Goods declaration shall be based on international standards for electronic information exchange as prescribed in the Customs Co-operation Council Recommendations on information technology.

3.12. Standard

The Customs shall limit the data required in the Goods declaration to only such particulars as are deemed necessary for the assessment and collection of duties and taxes, the compilation of statistics and the application of Customs law.

3.13. Standard

Where, for reasons deemed valid by the Customs, the declarant does not have all the information required to make the Goods declaration, a provisional or incomplete Goods declaration shall be allowed to be lodged, provided that it contains the particulars deemed necessary by the Customs and that the declarant undertakes to complete it within a specified period.

3.14. Standard

If the Customs register a provisional or incomplete Goods declaration, the tariff treatment to be accorded to the goods shall not be different from that which would have been accorded had a complete and correct Goods declaration been lodged in the first instance.

The release of the goods shall not be delayed provided that any security required has been furnished to ensure collection of any applicable duties and taxes.

3.15. Standard

The Customs shall require the lodgement of the original Goods declaration and only the minimum number of copies necessary.

(b) Documents supporting the Goods declaration

3.16. Standard

In support of the Goods declaration the Customs shall require only those documents necessary to permit control of the operation and to ensure that all requirements relating to the application of Customs law have been complied with.

3.17. Standard

Where certain supporting documents cannot be lodged with the Goods declaration for reasons deemed valid by the Customs, they shall allow production of those documents within a specified period.

3.18. Transitional Standard

The Customs shall permit the lodgement of supporting documents by electronic means.

3.19. Standard

The Customs shall not require a translation of the particulars of supporting documents except when necessary to permit processing of the Goods declaration.

Lodgement, registration and checking of the Goods declaration

3.20. Standard

The Customs shall permit the lodging of the Goods declaration at any designated Customs office.

3.21. Transitional Standard

The Customs shall permit the lodging of the Goods declaration by electronic means.

3.22. Standard

The Goods declaration shall be lodged during the hours designated by the Customs.

3.23. Standard

Where national legislation lays down a time limit for lodging the Goods declaration, the time allowed shall be sufficient to enable the declarant to complete the Goods declaration and to obtain the supporting documents required.

3.24. Standard

At the request of the declarant and for reasons deemed valid by the Customs, the latter shall extend the time limit prescribed for lodging the Goods declaration.

3.25. Standard

National legislation shall make provision for the lodging and registering or checking of the Goods declaration and supporting documents prior to the arrival of the goods.

3.26. Standard

When the Customs cannot register the Goods declaration, they shall state the reasons to the declarant.

3.27. Standard

The Customs shall permit the declarant to amend the Goods declaration that has already been lodged, provided that when the request is received they have not begun to check the Goods declaration or to examine the goods.

3.28. Transitional Standard

The Customs shall permit the declarant to amend the Goods declaration if a request is received after checking of the Goods declaration has commenced, if the reasons given by the declarant are deemed valid by the Customs.

3.29. Transitional Standard

The declarant shall be allowed to withdraw the Goods declaration and apply for another Customs procedure, provided that the request to do so is made to the Customs before the goods have been released and that the reasons are deemed valid by the Customs.

3.30. Standard

Checking the Goods declaration shall be effected at the same time or as soon as possible after the Goods declaration is registered.

3.31. Standard

For the purpose of checking the Goods declaration, the Customs shall take only such action as they deem essential to ensure compliance with Customs law.

Special procedures for authorized persons

3.32. Transitional Standard

For authorized persons who meet criteria specified by the Customs, including having an appropriate record of compliance with Customs requirements and a satisfactory system for managing their commercial records, the Customs shall provide for :

- release of the goods on the provision of the minimum information necessary to identify the goods and permit the subsequent completion of the final Goods declaration;
- clearance of the goods at the declarant's premises or another place authorized by the Customs;

and, in addition, to the extent possible, other special procedures such as :

- allowing a single Goods declaration for all imports or exports in a given period where goods are imported or exported frequently by the same person;
- use of the authorized persons' commercial records to self-assess their duty and tax liability and, where appropriate, to ensure compliance with other Customs requirements;
- allowing the lodgement of the Goods declaration by means of an entry in the records of the authorized person to be supported subsequently by a supplementary Goods declaration.

Examination of the goods

(a) Time required for examination of goods

3.33. Standard

When the Customs decide that goods declared shall be examined, this examination shall take place as soon as possible after the Goods declaration has been registered.

3.34. Standard

When scheduling examinations, priority shall be given to the examination of live animals and perishable goods and to other goods which the Customs accept are urgently required.

3.35. Transitional Standard

If the goods must be inspected by other competent authorities and the Customs also schedules an examination, the Customs shall ensure that the inspections are co-ordinated and, if possible, carried out at the same time.

*(b) Presence of the declarant at examination of goods***3.36. Standard**

The Customs shall consider requests by the declarant to be present or to be represented at the examination of the goods. Such requests shall be granted unless exceptional circumstances exist.

3.37. Standard

If the Customs deem it useful, they shall require the declarant to be present or to be represented at the examination of the goods to give them any assistance necessary to facilitate the examination.

*(c) Sampling by the Customs***3.38. Standard**

Samples shall be taken only where deemed necessary by the Customs to establish the tariff description and/or value of goods declared or to ensure the application of other provisions of national legislation. Samples drawn shall be as small as possible.

Errors

3.39. Standard

The Customs shall not impose substantial penalties for errors where they are satisfied that such errors are inadvertent and that there has been no fraudulent intent or gross negligence. Where they consider it necessary to discourage a repetition of such errors, a penalty may be imposed but shall be no greater than is necessary for this purpose.

Release of goods

3.40. Standard

Goods declared shall be released as soon as the Customs have examined them or decided not to examine them, provided that :

- no offence has been found;
- the import or export licence or any other documents required have been acquired;
- all permits relating to the procedure concerned have been acquired; and
- any duties and taxes have been paid or that appropriate action has been taken to ensure their collection.

3.41. Standard

If the Customs are satisfied that the declarant will subsequently accomplish all the formalities in respect of clearance they shall release the goods, provided that the declarant produces a commercial or official document giving the main particulars of the consignment concerned and acceptable to the Customs, and that security, where required, has been furnished to ensure collection of any applicable duties and taxes.

3.42. Standard

When the Customs decide that they require laboratory analysis of samples, detailed technical documents or expert advice, they shall release the goods before the results of such examination are known, provided that any security required has been furnished and provided they are satisfied that the goods are not subject to prohibitions or restrictions.

3.43. Standard

When an offence has been detected, the Customs shall not wait for the completion of administrative or legal action before they release the goods, provided that the goods are not liable to confiscation or forfeiture or to be needed as evidence at some later stage and that the declarant pays the duties and taxes and furnishes security to ensure collection of any additional duties and taxes and of any penalties which may be imposed.

Abandonment or destruction of goods

3.44. Standard

When goods have not yet been released for home use or when they have been placed under another Customs procedure, and provided that no offence has been detected, the person concerned shall not be required to pay the duties and taxes or shall be entitled to repayment thereof :

- when, at his request, such goods are abandoned to the Revenue or destroyed or rendered commercially valueless under Customs control, as the Customs may decide. Any costs involved shall be borne by the person concerned;
- when such goods are destroyed or irrecoverably lost by accident or force majeure, provided that such destruction or loss is duly established to the satisfaction of the Customs;
- on shortages due to the nature of the goods when such shortages are duly established to the satisfaction of the Customs.

Any waste or scrap remaining after destruction shall be liable, if taken into home use or exported, to the duties and taxes that would be applicable to such waste or scrap imported or exported in that state.

3.45. Transitional Standard

When the Customs sell goods which have not been declared within the time allowed or could not be released although no offence has been discovered, the proceeds of the sale, after deduction of any duties and taxes and all other charges and expenses incurred, shall be made over to those persons entitled to receive them or, when this is not possible, held at their disposal for a specified period.

X

X

X

CHAPTER 4

DUTIES AND TAXES

A. ASSESSMENT, COLLECTION AND PAYMENT OF DUTIES AND TAXES

4.1. Standard

National legislation shall define the circumstances when liability to duties and taxes is incurred.

4.2. Standard

The time period within which the applicable duties and taxes are assessed shall be stipulated in national legislation. The assessment shall follow as soon as possible after the Goods declaration is lodged or the liability is otherwise incurred.

4.3. Standard

The factors on which the assessment of duties and taxes is based and the conditions under which they are determined shall be specified in national legislation.

4.4. Standard

The rates of duties and taxes shall be set out in official publications.

4.5. Standard

National legislation shall specify the point in time to be taken into consideration for the purpose of determining the rates of duties and taxes.

4.6. Standard

National legislation shall specify the methods that may be used to pay the duties and taxes.

4.7. Standard

National legislation shall specify the person(s) responsible for the payment of duties and taxes.

4.8. Standard

National legislation shall determine the due date and the place where payment is to be made.

4.9. Standard

When national legislation specifies that the due date may be after the release of the goods, that date shall be at least ten days after the release. No interest shall be charged for the period between the date of release and the due date.

4.10. Standard

National legislation shall specify the period within which the Customs may take legal action to collect duties and taxes not paid by the due date.

4.11. Standard

National legislation shall determine the rate of interest chargeable on amounts of duties and taxes that have not been paid by the due date and the conditions of application of such interest.

4.12. Standard

When the duties and taxes have been paid, a receipt constituting proof of payment shall be issued to the payer, unless there is other evidence constituting proof of payment.

4.13. Transitional Standard

National legislation shall specify a minimum value and/or a minimum amount of duties and taxes below which no duties and taxes will be collected.

4.14. Standard

If the Customs find that errors in the Goods declaration or in the assessment of the duties and taxes will cause or have caused the collection or recovery of an amount of duties and taxes less than that legally chargeable, they shall correct the errors and collect the amount underpaid. However, if the amount involved is less than the minimum amount specified in national legislation, the Customs shall not collect or recover that amount.

B. DEFERRED PAYMENT OF DUTIES AND TAXES**4.15. Standard**

Where national legislation provides for the deferred payment of duties and taxes, it shall specify the conditions under which such facility is allowed.

4.16. Standard

Deferred payment shall be allowed without interest charges to the extent possible.

4.17. Standard

The period for deferred payment of duties and taxes shall be at least fourteen days.

C. REPAYMENT OF DUTIES AND TAXES

4.18. Standard

Repayment shall be granted where it is established that duties and taxes have been overcharged as a result of an error in their assessment.

4.19. Standard

Repayment shall be granted in respect of imported or exported goods which are found to have been defective or otherwise not in accordance with the agreed specifications at the time of importation or exportation and are returned either to the supplier or to another person designated by the supplier, subject to the following conditions :

- the goods have not been worked, repaired or used in the country of importation, and are re-exported within a reasonable time;
- the goods have not been worked, repaired or used in the country to which they were exported, and are re-imported within a reasonable time.

Use of the goods shall, however, not hinder the repayment if such use was indispensable to discover the defects or other circumstances which caused the re-exportation or re-importation of the goods.

As an alternative to re-exportation or re-importation, the goods may be abandoned to the Revenue or destroyed or rendered commercially valueless under Customs control, as the Customs may decide. Such abandonment or destruction shall not entail any cost to the Revenue.

4.20. Transitional Standard

Where permission is given by the Customs for goods originally declared for a Customs procedure with payment of duties and taxes to be placed under another Customs procedure, repayment shall be made of any duties and taxes charged in excess of the amount due under the new procedure.

4.21. Standard

Decisions on claims for repayment shall be reached, and notified in writing to the persons concerned, without undue delay, and repayment of amounts overcharged shall be made as soon as possible after the verification of claims.

4.22. Standard

Where it is established by the Customs that the overcharge is a result of an error on the part of the Customs in assessing the duties and taxes, repayment shall be made as a matter of priority.

4.23. Standard

Where time limits are fixed beyond which claims for repayment will not be accepted, such limits shall be of sufficient duration to take account of the differing circumstances pertaining to each type of case in which repayment may be granted.

4.24. Standard

Repayment shall not be granted if the amount involved is less than the minimum amount specified in national legislation.

x

x

x

CHAPTER 5

SECURITY

5.1. Standard

National legislation shall enumerate the cases in which security is required and shall specify the forms in which security is to be provided.

5.2. Standard

The Customs shall determine the amount of security.

5.3. Standard

Any person required to provide security shall be allowed to choose any form of security provided that it is acceptable to the Customs.

5.4. Standard

Where national legislation provides, the Customs shall not require security when they are satisfied that an obligation to the Customs will be fulfilled.

5.5. Standard

When security is required to ensure that the obligations arising from a Customs procedure will be fulfilled, the Customs shall accept a general security, in particular from declarants who regularly declare goods at different offices in the Customs territory.

5.6. Standard

Where security is required, the amount of security to be provided shall be as low as possible and, in respect of the payment of duties and taxes, shall not exceed the amount potentially chargeable.

5.7. Standard

Where security has been furnished, it shall be discharged as soon as possible after the Customs are satisfied that the obligations under which the security was required have been duly fulfilled.

x

x

x

CHAPTER 6

CUSTOMS CONTROL

6.1. Standard

All goods, including means of transport, which enter or leave the Customs territory, regardless of whether they are liable to duties and taxes, shall be subject to Customs control.

6.2. Standard

Customs control shall be limited to that necessary to ensure compliance with the Customs law.

6.3. Standard

In the application of Customs control, the Customs shall use risk management.

6.4. Standard

The Customs shall use risk analysis to determine which persons and which goods, including means of transport, should be examined and the extent of the examination.

6.5. Standard

The Customs shall adopt a compliance measurement strategy to support risk management.

6.6. Standard

Customs control systems shall include audit-based controls.

6.7. Standard

The Customs shall seek to co-operate with other Customs administrations and seek to conclude mutual administrative assistance agreements to enhance Customs control.

6.8. Standard

The Customs shall seek to co-operate with the trade and seek to conclude Memoranda of Understanding to enhance Customs control.

6.9. Transitional Standard

The Customs shall use information technology and electronic commerce to the greatest possible extent to enhance Customs control.

6.10. Standard

The Customs shall evaluate traders' commercial systems where those systems have an impact on Customs operations to ensure compliance with Customs requirements.

x

x

x

CHAPTER 7

APPLICATION OF INFORMATION TECHNOLOGY

7.1. Standard

The Customs shall apply information technology to support Customs operations, where it is cost-effective and efficient for the Customs and for the trade. The Customs shall specify the conditions for its application.

7.2. Standard

When introducing computer applications, the Customs shall use relevant internationally accepted standards.

7.3. Standard

The introduction of information technology shall be carried out in consultation with all relevant parties directly affected, to the greatest extent possible.

7.4. Standard

New or revised national legislation shall provide for :

- electronic commerce methods as an alternative to paper-based documentary requirements;
- electronic as well as paper-based authentication methods;
- the right of the Customs to retain information for their own use and, as appropriate, to exchange such information with other Customs administrations and all other legally approved parties by means of electronic commerce techniques.

x

x

x

CHAPTER 8

RELATIONSHIP BETWEEN THE CUSTOMS AND THIRD PARTIES

8.1. Standard

Persons concerned shall have the choice of transacting business with the Customs either directly or by designating a third party to act on their behalf.

8.2. Standard

National legislation shall set out the conditions under which a person may act for and on behalf of another person in dealing with the Customs and shall lay down the liability of third parties to the Customs for duties and taxes and for any irregularities.

8.3. Standard

The Customs transactions where the person concerned elects to do business on his own account shall not be treated less favourably or be subject to more stringent requirements than those Customs transactions which are handled for the person concerned by a third party.

8.4. Standard

A person designated as a third party shall have the same rights as the person who designated him in those matters related to transacting business with the Customs.

8.5. Standard

The Customs shall provide for third parties to participate in their formal consultations with the trade.

8.6. Standard

The Customs shall specify the circumstances under which they are not prepared to transact business with a third party.

8.7. Standard

The Customs shall give written notification to the third party of a decision not to transact business.

X

X

X

CHAPTER 9

INFORMATION, DECISIONS AND RULINGS SUPPLIED BY THE CUSTOMS

A. INFORMATION OF GENERAL APPLICATION

9.1. Standard

The Customs shall ensure that all relevant information of general application pertaining to Customs law is readily available to any interested person.

9.2. Standard

When information that has been made available must be amended due to changes in Customs law, administrative arrangements or requirements, the Customs shall make the revised information readily available sufficiently in advance of the entry into force of the changes to enable interested persons to take account of them, unless advance notice is precluded.

9.3. Transitional Standard

The Customs shall use information technology to enhance the provision of information.

B. INFORMATION OF A SPECIFIC NATURE

9.4. Standard

At the request of the interested person, the Customs shall provide, as quickly and as accurately as possible, information relating to the specific matters raised by the interested person and pertaining to Customs law.

9.5. Standard

The Customs shall supply not only the information specifically requested but also any other pertinent information which they consider the interested person should be made aware of.

9.6. Standard

When the Customs supply information, they shall ensure that they do not divulge details of a private or confidential nature affecting the Customs or third parties unless such disclosure is required or authorized by national legislation.

9.7. Standard

When the Customs cannot supply information free of charge, any charge shall be limited to the approximate cost of the services rendered.

C. DECISIONS AND RULINGS**9.8. Standard**

At the written request of the person concerned, the Customs shall notify their decision in writing within a period specified in national legislation. Where the decision is adverse to the person concerned, the reasons shall be given and the right of appeal advised.

9.9. Standard

The Customs shall issue binding rulings at the request of the interested person, provided that the Customs have all the information they deem necessary.

X

X

X

CHAPTER 10

APPEALS IN CUSTOMS MATTERS

A. RIGHT OF APPEAL

10.1. Standard

National legislation shall provide for a right of appeal in Customs matters.

10.2. Standard

Any person who is directly affected by a decision or omission of the Customs shall have a right of appeal.

10.3. Standard

The person directly affected by a decision or omission of the Customs shall be given, after having made a request to the Customs, the reasons for such decision or omission within a period specified in national legislation. This may or may not result in an appeal.

10.4. Standard

National legislation shall provide for the right of an initial appeal to the Customs.

10.5. Standard

Where an appeal to the Customs is dismissed, the appellant shall have the right of a further appeal to an authority independent of the Customs administration.

10.6. Standard

In the final instance, the appellant shall have the right of appeal to a judicial authority.

B. FORM AND GROUNDS OF APPEAL**10.7. Standard**

An appeal shall be lodged in writing and shall state the grounds on which it is being made.

10.8. Standard

A time limit shall be fixed for the lodgement of an appeal against a decision of the Customs and it shall be such as to allow the appellant sufficient time to study the contested decision and to prepare an appeal.

10.9. Standard

Where an appeal is to the Customs they shall not, as a matter of course, require that any supporting evidence be lodged together with the appeal but shall, in appropriate circumstances, allow a reasonable time for the lodgement of such evidence.

C. CONSIDERATION OF APPEAL

10.10. Standard

The Customs shall give its ruling upon an appeal and written notice thereof to the appellant as soon as possible.

10.11. Standard

Where an appeal to the Customs is dismissed, the Customs shall set out the reasons therefor in writing and shall advise the appellant of his right to lodge any further appeal with an administrative or independent authority and of any time limit for the lodgement of such appeal.

10.12. Standard

Where an appeal is allowed, the Customs shall put their decision or the ruling of the independent or judicial authority into effect as soon as possible, except in cases where the Customs appeal against the ruling.

x

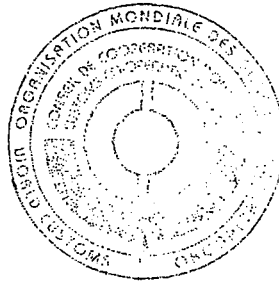
x

x

Le Secrétaire général du Conseil de coopération douanière certifie que la présente copie est conforme au texte original déposé dans les archives du Conseil de coopération douanière.

The Secretary General of the Customs Co-operation Council certifies that this is a true copy of the original deposited in the archives of the Customs Co-operation Council.

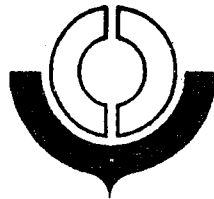
Bruxelles, 27 AOÛT 1999 1999.

CONVENTION INTERNATIONALE
POUR LA SIMPLIFICATION ET L'HARMONISATION
DES REGIMES DOUANIERS
(amendée)

Conseil de Coopération douanière
(Organisation Mondiale des Douanes)

Rue du Marché 30
B-1210 Bruxelles

INTERNATIONAL CONVENTION
ON THE SIMPLIFICATION AND HARMONIZATION
OF CUSTOMS PROCEDURES
(as amended)

Customs Co-operation Council
(World Customs Organization)

Rue du Marché 30
B-1210 Bruxelles

APPENDICE I

**CONVENTION INTERNATIONALE
POUR LA SIMPLIFICATION ET L'HARMONISATION
DES REGIMES DOUANIERS**

(amendée)

PREAMBULE

Les Parties contractantes à la présente Convention élaborée sous les auspices du Conseil de coopération douanière,

S'EFFORCANT d'éliminer les disparités entre les régimes douaniers et les pratiques douanières des Parties contractantes, qui peuvent entraver le commerce international et les autres échanges internationaux,

DESIRANT apporter une contribution efficace au développement du commerce et de ces échanges en simplifiant et en harmonisant les régimes douaniers et les pratiques douanières et en favorisant la coopération internationale,

NOTANT que les avantages significatifs procurés par la facilitation du commerce international peuvent être obtenus sans porter atteinte aux normes régissant normalement le contrôle douanier,

RECONNAISSANT que cette simplification et cette harmonisation peuvent être accomplies notamment en appliquant les principes ci-après :

- la mise en oeuvre de programmes en vue de moderniser constamment les régimes et pratiques douaniers et d'améliorer leur efficacité et leur rendement,
- l'application de régimes douaniers et de pratiques douanières de manière prévisible, cohérente et transparente,
- la mise à la disposition des parties intéressées de tous les renseignements nécessaires concernant les lois, réglementations, directives administratives, régimes et pratiques de la douane,
- l'adoption de techniques modernes telles que les systèmes de gestion des risques et les contrôles par audit, ainsi que l'utilisation qui soit la plus large possible de la technologie de l'information,
- la coopération, lorsqu'il y a lieu, avec les autres autorités nationales, les autres administrations des douanes et les milieux commerciaux,
- la mise en oeuvre de normes internationales pertinentes,
- l'ouverture aux parties lésées de voies de recours administratives et judiciaires d'un accès facile,

2.

CONVAINCUES qu'un instrument international reprenant les objectifs et les principes ci-dessus que les Parties contractantes s'engagent à mettre en oeuvre est de nature à conduire au haut degré de simplification et d'harmonisation des régimes douaniers et des pratiques douanières qui est l'un des principaux buts du Conseil de coopération douanière, apportant ainsi une contribution majeure à la facilitation du commerce international,

Sont convenues de ce qui suit :

CHAPITRE I

Définitions

Article 1

Pour l'application de la présente Convention, on entend par :

- a) "**norme**" : une disposition dont la mise en oeuvre est reconnue comme étant nécessaire pour aboutir à l'harmonisation et la simplification des régimes douaniers et des pratiques douanières;
- b) "**norme transitoire**" : une norme de l'Annexe générale pour laquelle un délai de mise en oeuvre plus long est accordé;
- c) "**pratique recommandée**" : une disposition d'une Annexe spécifique reconnue comme constituant un progrès dans la voie de l'harmonisation et de la simplification des régimes douaniers et pratiques douanières et dont l'application la plus large possible est jugée souhaitable;
- d) "**législation nationale**" : les lois, règlements et autres mesures imposés par une autorité compétente d'une Partie contractante et applicables sur l'ensemble du territoire de la Partie contractante concernée, ou les traités en vigueur par lesquels cette Partie est liée;
- e) "**Annexe générale**" : l'ensemble de dispositions applicables à tous les régimes douaniers et pratiques douanières visés par la présente Convention;
- f) "**Annexe spécifique**" : un ensemble de dispositions applicables à un ou plusieurs régimes douaniers et pratiques douanières visés par la présente Convention;
- g) "**Directives**" : un jeu d'explications des dispositions de l'Annexe générale, des Annexes spécifiques et des Chapitres de celles-ci, qui indique certaines des lignes de conduite pouvant être suivies pour appliquer les normes, les normes transitoires et les pratiques recommandées, et qui précise les pratiques conseillées ainsi que les exemples de facilités plus grandes recommandées;

3.

- h) "**Comité technique permanent**" : le Comité technique permanent du Conseil;
- ij) "**Conseil**" : l'organisation établie par la Convention portant création d'un Conseil de coopération douanière, conclue à Bruxelles le 15 décembre 1950;
- k) "**Union douanière ou économique**" : une Union constituée et composée par des Etats ayant compétence pour adopter sa propre réglementation qui est obligatoire pour ces Etats dans les matières couvertes par la présente Convention et pour décider, selon ses procédures internes, de signer ou de ratifier la présente Convention ou d'y adhérer.

CHAPITRE II

CHAMP D'APPLICATION ET STRUCTURE

Champ d'application de la Convention

Article 2

Chaque Partie contractante s'engage à promouvoir la simplification et l'harmonisation des régimes douaniers et, à cette fin, à se conformer, dans les conditions prévues par la présente Convention, aux normes, normes transitoires et pratiques recommandées faisant l'objet des Annexes à la présente Convention. Toutefois, il est loisible à toute Partie contractante d'accorder des facilités plus grandes que celles que prévoit la Convention et il est recommandé à chaque Partie contractante d'accorder de telles facilités dans toute la mesure possible.

Article 3

Les dispositions de la présente Convention ne font pas obstacle à l'application de la législation nationale pour ce qui concerne, soit les prohibitions, soit les restrictions portant sur les marchandises assujetties à un contrôle douanier.

Structure de la Convention

Article 4

1. La Convention comprend un Corps, une Annexe générale et des Annexes spécifiques.
2. L'Annexe générale et chaque Annexe spécifique de la présente Convention se composent de Chapitres qui constituent une subdivision de l'Annexe et comprennent :

4.
 - a) des définitions; et
 - b) des normes, dont certaines, contenues dans l'Annexe générale, sont transitoires.
3. Chaque Annexe spécifique contient également des pratiques recommandées.
4. Chaque Annexe est accompagnée de Directives dont les textes ne lient pas les Parties contractantes.

Article 5

Pour l'application de la présente Convention, les Annexes spécifiques et les Chapitres de celles-ci en vigueur à l'égard d'une Partie contractante sont considérés comme faisant partie intégrante de la Convention et en ce qui concerne cette Partie contractante, toute référence à la Convention est considérée comme faisant également référence à ces Annexes et Chapitres.

CHAPITRE III

GESTION DE LA CONVENTION

Comité de gestion

Article 6

1. Un Comité de gestion est créé pour examiner la mise en application de la présente Convention et étudier toute mesure destinée à en assurer une interprétation et une application uniformes ainsi que tout amendement proposé.
2. Les Parties contractantes sont membres du Comité de gestion.
3. L'administration compétente de toute entité qui, aux termes de l'article 8, remplit les conditions pour devenir Partie contractante à la présente Convention ou de tout Membre de l'Organisation mondiale du commerce, peut assister aux sessions du Comité de gestion en qualité d'observateur. Le statut et les droits de ces observateurs sont définis par une Décision du Conseil. Les droits visés ci-avant ne peuvent être exercés avant l'entrée en vigueur de la Décision.
4. Le Comité de gestion peut inviter les représentants d'organisations internationales, gouvernementales et non gouvernementales à assister aux sessions du Comité de gestion en qualité d'observateurs.

5.

5. Le Comité de gestion :

- a) recommande aux Parties contractantes :
 - i) les amendements à apporter au Corps de la présente Convention;
 - ii) les amendements à apporter à l'Annexe générale, aux Annexes spécifiques et aux Chapitres de celles-ci, l'adjonction de nouveaux Chapitres à l'Annexe générale; et
 - iii) l'adjonction de nouvelles Annexes spécifiques et de nouveaux Chapitres dans les Annexes spécifiques;
- b) peut décider d'amender les pratiques recommandées ou d'insérer de nouvelles pratiques recommandées dans les Annexes spécifiques ou Chapitres de celles-ci, conformément à l'article 16;
- c) envisage la mise en oeuvre des dispositions de la présente Convention conformément au paragraphe 4 de l'article 13;
- d) procède à la révision et à la mise à jour des Directives;
- e) prend en considération toute autre question qui lui est soumise en rapport avec la présente Convention;
- f) informe le Comité technique permanent et le Conseil de ses décisions.

6. Les administrations compétentes des Parties contractantes communiquent au Secrétaire général du Conseil les propositions visées aux alinéas a), b), c) ou d) du paragraphe 5 de cet article et les raisons qui les motivent, ainsi que les demandes d'inscription de questions à l'ordre du jour des sessions du Comité de gestion. Le Secrétaire général du Conseil porte les propositions d'amendement à la connaissance des administrations compétentes des Parties contractantes et des observateurs visés aux paragraphes 2, 3 et 4 du présent article.

7. Le Comité de gestion se réunit au moins une fois par an. Il procède annuellement à l'élection de son Président et de son Vice-Président. Le Secrétaire général du Conseil distribue l'invitation et le projet d'ordre du jour aux administrations compétentes des Parties contractantes et aux observateurs visés aux paragraphes 2, 3 et 4 du présent article au moins six semaines avant la session du Comité de gestion.

8. Lorsqu'une décision ne peut être prise par voie de consensus, les questions soumises au Comité de gestion sont mises aux voix des Parties contractantes présentes. Les propositions faites au titre des alinéas a), b) ou c) du paragraphe 5 du présent article sont approuvées à la majorité des deux tiers des voix émises. Le Comité de gestion décide de toutes les autres questions à la majorité des voix émises.

6.

9. En cas d'application de l'article 8, paragraphe 5 de la présente Convention, les Unions douanières ou économiques qui sont Parties contractantes ne disposent, en cas de vote, que d'un nombre de voix égal au total des voix attribuables à leurs Membres qui sont Parties contractantes.

10. Le Comité de gestion adopte un rapport avant la clôture de sa session. Ce rapport est transmis au Conseil ainsi qu'aux Parties contractantes et aux observateurs visés aux paragraphes 2, 3 et 4.

11. En l'absence de dispositions spécifiques dans le présent article, le Règlement intérieur du Conseil est applicable, sauf si le Comité de gestion en décide autrement.

Article 7

Aux fins du vote au sein du Comité de gestion, il est procédé séparément au vote sur chaque Annexe spécifique et sur chaque Chapitre d'une Annexe spécifique.

- a) Chaque Partie contractante est habilitée à voter s'agissant des questions relatives à l'interprétation, à l'application et à l'amendement du Corps et de l'Annexe générale de la Convention.
- b) Pour ce qui concerne les questions relatives à une Annexe spécifique ou à un Chapitre d'une Annexe spécifique déjà en vigueur, seules sont habilitées à voter les Parties contractantes qui ont accepté cette Annexe ou ce Chapitre.
- c) Chaque Partie contractante est habilitée à voter s'agissant des projets de nouvelles Annexes spécifiques ou de nouveaux Chapitres d'une Annexe spécifique.

CHAPITRE IV

PARTIE CONTRACTANTE

Ratification de la Convention

Article 8

1. Tout Membre du Conseil et tout Membre de l'Organisation des Nations Unies ou de ses institutions spécialisées peut devenir Partie contractante à la présente Convention :

- a) en la signant, sans réserve de ratification;
- b) en déposant un instrument de ratification après l'avoir signée sous réserve de ratification; ou
- c) en y adhérant.

7.

2. La présente Convention est ouverte jusqu'au 30 juin 1974 au siège du Conseil, à Bruxelles, à la signature des Membres visés au paragraphe 1 du présent article. Après cette date, elle sera ouverte à l'adhésion de ces Membres.

3. Toute Partie contractante précise, au moment de signer ou de ratifier la présente Convention ou d'y adhérer, la ou les Annexes spécifiques ou le ou les Chapitres de celles-ci qu'elle accepte. Elle peut ultérieurement notifier au dépositaire qu'elle accepte une ou plusieurs autres Annexes spécifiques ou Chapitres de celles-ci.

4. Les Parties contractantes qui acceptent une nouvelle Annexe spécifique ou un nouveau Chapitre d'une Annexe spécifique le notifient au dépositaire conformément au paragraphe 3 du présent article.

5. a) Toute Union douanière ou économique peut, conformément aux dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 du présent article, devenir Partie contractante à la présente Convention. Elle informe alors le dépositaire de sa compétence en relation avec les matières couvertes par la présente Convention. Elle informe également le dépositaire de toute modification substantielle apportée à l'étendue de sa compétence.

b) Les Unions douanières ou économiques Parties contractantes à la présente Convention exercent, pour les questions qui relèvent de leur compétence, en leur nom propre, les droits et s'acquittent des responsabilités que la présente Convention confère aux Membres de ces Unions qui sont Parties contractantes à la présente Convention. En pareil cas, les Membres de ces Unions ne sont pas habilités à exercer individuellement ces droits, y compris le droit de vote.

Article 9

1. Toute Partie contractante qui ratifie la présente Convention ou y adhère est liée par les amendements à la présente Convention, y compris l'Annexe générale, entrés en vigueur à la date du dépôt de son instrument de ratification ou d'adhésion.

2. Toute Partie contractante qui accepte une Annexe spécifique ou un Chapitre de celle-ci est liée par les amendements aux normes figurant dans cette Annexe spécifique ou dans ce Chapitre entrés en vigueur à la date à laquelle elle notifie son acceptation au dépositaire. Toute Partie contractante qui accepte une Annexe spécifique ou un Chapitre de celle-ci est liée par les amendements aux pratiques recommandées qui y figurent et qui sont entrés en vigueur à la date à laquelle la Partie contractante notifie son acceptation au dépositaire, sauf si elle formule des réserves conformément à l'article 12 de la présente Convention à l'égard d'une ou de plusieurs de ces pratiques recommandées.

Application de la Convention

Article 10

1. Toute Partie contractante peut, soit au moment de la signature sans réserve de ratification, de la ratification ou de l'adhésion, soit ultérieurement, notifier au dépositaire que la présente Convention s'étend à l'ensemble ou à certains des territoires dont les relations internationales sont placées sous sa responsabilité. Cette notification prend effet trois mois après la date à laquelle le dépositaire la reçoit. Toutefois, la Convention ne peut devenir applicable aux territoires désignés dans la notification avant qu'elle ne soit entrée en vigueur à l'égard de la Partie contractante intéressée.
2. Toute Partie contractante ayant, en application du paragraphe 1 du présent article, notifié que la présente Convention s'étend à un territoire dont les relations internationales sont placées sous sa responsabilité, peut notifier au dépositaire, dans les conditions prévues à l'article 19 de la présente Convention, que ce territoire cessera d'appliquer la Convention.

Article 11

Aux fins de l'application de la présente Convention, les Unions douanières ou économiques qui sont Parties contractantes notifient au Secrétaire général du Conseil les territoires qui constituent l'Union douanière ou économique, et ces territoires sont à considérer comme un seul territoire.

Acceptation des dispositions et formulation des réserves

Article 12

1. Chaque Partie contractante est liée par l'Annexe générale.
2. Une Partie contractante peut accepter une ou plusieurs Annexes spécifiques ou n'accepter qu'un ou plusieurs Chapitres d'une Annexe spécifique. Une Partie contractante qui accepte une Annexe spécifique ou un ou plusieurs Chapitres de celle-ci est liée par toutes les normes y figurant. Une Partie contractante qui accepte une Annexe spécifique ou un ou plusieurs Chapitres de celle-ci est liée par l'ensemble des pratiques recommandées figurant dans cette Annexe ou ce ou ces Chapitres, à moins qu'elle ne notifie au dépositaire, au moment de l'acceptation ou ultérieurement, la ou les pratiques recommandées pour laquelle ou lesquelles elle formule des réserves en indiquant les différences existant entre les dispositions de sa législation nationale et celles de la ou des pratiques recommandées en cause. Toute Partie contractante ayant formulé des réserves peut, à tout moment, les lever, en tout ou en partie, par notification au dépositaire en indiquant la date à laquelle ces réserves sont levées.

9.

3. Chaque Partie contractante liée par une Annexe spécifique ou un ou des Chapitres de celle-ci examine la possibilité de renoncer aux réserves formulées à l'égard des pratiques recommandées aux termes du paragraphe 2, et notifie au Secrétaire général du Conseil les résultats de cet examen à l'issue de chaque période de trois ans commençant à partir de l'entrée en vigueur de cette Convention pour cette Partie contractante, en précisant quelles sont les dispositions de sa législation nationale qui s'opposent, selon elle, à la levée des réserves émises.

Mise en oeuvre des dispositions

Article 13

1. Chaque Partie contractante met en application les normes de l'Annexe générale ainsi que des Annexes spécifiques ou des Chapitres de celles-ci qu'elle a acceptés dans un délai de 36 mois après que ces Annexes ou Chapitres sont entrés en vigueur à son égard.
2. Chaque Partie contractante met en application les normes transitoires de l'Annexe générale dans les 60 mois à partir du moment où l'Annexe générale est entrée en vigueur à son égard.
3. Chaque Partie contractante met en application les pratiques recommandées des Annexes spécifiques ou des Chapitres de celles-ci qu'elle a acceptés, dans un délai de 36 mois après que ces Annexes spécifiques ou Chapitres sont entrés en vigueur à son égard à moins que des réserves n'aient été émises à l'égard d'une ou plusieurs de ces pratiques recommandées.
4.
 - a) Lorsque la période prévue au paragraphe 1 ou 2 du présent article pourrait, dans la pratique, se révéler insuffisante pour une Partie contractante souhaitant mettre en oeuvre les dispositions de l'Annexe générale, cette Partie contractante peut, avant la fin de la période visée au paragraphe 1 ou 2 du présent article, en demander la prolongation au Comité de gestion. Au moment d'introduire sa demande, la Partie contractante indique la ou les dispositions de l'Annexe générale pour lesquelles une prolongation du délai est demandée en précisant les motifs de cette demande.
 - b) Dans des circonstances exceptionnelles, le Comité de gestion peut décider d'accorder la prolongation demandée. Toute décision du Comité de gestion visant à accorder cette prolongation contiendra un énoncé des circonstances exceptionnelles qui ont motivé sa décision et ce délai ne dépassera en aucun cas une durée d'un an. A l'expiration du délai prorogé, la Partie contractante informe le dépositaire de l'entrée en vigueur des dispositions à l'égard desquelles la prolongation a été accordée.

Règlement des différends

Article 14

1. Tout différend entre deux ou plusieurs Parties contractantes en ce qui concerne l'interprétation ou l'application de la présente Convention est réglé, autant que possible, par voie de négociations directes entre lesdites Parties.
2. Tout différend qui n'est pas réglé par voie de négociations directes est porté par les Parties contractantes en cause devant le Comité de gestion qui l'examine et formule des recommandations en vue de son règlement.
3. Les Parties contractantes en cause peuvent convenir d'avance d'accepter les recommandations du Comité de gestion et de les considérer comme contraignantes.

Amendements à la Convention

Article 15

1. Le texte de tout amendement recommandé aux Parties contractantes par le Comité de gestion conformément au paragraphe 5 a) i) et ii) de l'article 6 est communiqué par le Secrétaire général du Conseil à toutes les Parties contractantes et aux Membres du Conseil qui ne sont pas Parties contractantes.
2. Les amendements apportés au Corps de la Convention entrent en vigueur à l'égard de toutes les Parties contractantes douze mois après le dépôt des instruments d'acceptation par les Parties contractantes présentes à la session du Comité de gestion pendant laquelle les amendements ont été recommandés, pour autant qu'aucune des Parties contractantes n'ait formulé d'objection dans un délai de douze mois à compter de la date de communication de ces amendements.
3. Tout amendement recommandé à l'Annexe générale, aux Annexes spécifiques et aux Chapitres de celles-ci est considéré comme ayant été accepté six mois après la date de communication de la recommandation d'amendement aux Parties contractantes, à moins :
 - a) qu'une objection n'ait été formulée par une Partie contractante ou, dans le cas d'une Annexe spécifique ou d'un Chapitre, par une Partie contractante liée par cette Annexe spécifique ou ce Chapitre; ou
 - b) qu'une Partie contractante informe le Secrétaire général du Conseil que, bien qu'elle ait l'intention d'accepter l'amendement recommandé, les conditions nécessaires à cette acceptation ne se trouvent pas encore remplies.

11.

4. Aussi longtemps qu'une Partie contractante qui a adressé la communication prévue au paragraphe 3 b) du présent article n'a pas notifié son acceptation au Secrétaire général du Conseil, elle peut, pendant un délai de dix-huit mois à partir de l'expiration du délai de six mois prévu au paragraphe 3 du présent article, présenter une objection à l'amendement recommandé.
5. Si une objection à l'amendement recommandé est notifiée dans les conditions prévues aux paragraphes 3 a) ou 4 du présent article, l'amendement est considéré comme n'ayant pas été accepté et reste sans effet.
6. Lorsqu'une Partie contractante a adressé une communication en application du paragraphe 3 b) du présent article, l'amendement est réputé accepté à la plus rapprochée des deux dates suivantes :
 - a) la date à laquelle toutes les Parties contractantes ayant adressé une telle communication ont notifié au Secrétaire général du Conseil leur acceptation de l'amendement recommandé, cette date étant toutefois reportée à l'expiration du délai de six mois visé au paragraphe 3 du présent article si toutes les acceptations ont été notifiées antérieurement à cette expiration;
 - b) la date d'expiration du délai de dix-huit mois visé au paragraphe 4 du présent article.
7. Tout amendement réputé accepté concernant l'Annexe générale ou les Annexes spécifiques et Chapitres de celles-ci entre en vigueur soit six mois après la date à laquelle il a été réputé accepté, soit, lorsque l'amendement recommandé est assorti d'un délai d'entrée en vigueur différent, à l'expiration de ce délai suivant la date à laquelle il a été réputé accepté.
8. Le Secrétaire général du Conseil notifie, le plus tôt possible, aux Parties contractantes à la présente Convention toute objection à l'amendement recommandé formulée conformément au paragraphe 3 a) du présent article, ainsi que toute communication adressée conformément au paragraphe 3 b). Il fait savoir ultérieurement aux Parties contractantes si la ou les Parties contractantes qui ont adressé une telle communication élèvent une objection contre l'amendement recommandé ou l'acceptent.

Article 16

1. Indépendamment de la procédure d'amendement prévue à l'article 15 de la présente Convention, le Comité de gestion peut, conformément à l'article 6, décider d'amender toute pratique recommandée d'une Annexe spécifique ou d'un Chapitre de celle-ci ou d'y insérer de nouvelles pratiques recommandées. Chaque Partie contractante est invitée, par le Secrétaire général du Conseil, à prendre part aux délibérations du Comité de gestion. Le texte de tout amendement et de toute nouvelle pratique recommandée ainsi arrêté est communiqué par le Secrétaire général du

12.

Conseil aux Parties contractantes et aux Membres du Conseil qui ne sont pas Parties contractantes à la présente Convention.

2. Tout amendement ou adjonction de nouvelles pratiques recommandées qui a fait l'objet d'une décision en application du paragraphe 1 du présent article entre en vigueur six mois après que communication en a été faite par le Secrétaire général du Conseil. Chaque Partie contractante liée par une Annexe spécifique ou un Chapitre d'une Annexe spécifique faisant l'objet de tels amendements, adjonctions de nouvelles pratiques recommandées est réputée avoir accepté ces amendements ou ces nouvelles pratiques recommandées sauf si elle formule des réserves dans les conditions prévues à l'article 12 de la présente Convention.

Durée de l'adhésion

Article 17

1. La présente Convention est conclue pour une durée illimitée. Toutefois, toute Partie contractante peut la dénoncer à tout moment après la date de son entrée en vigueur telle qu'elle est fixée à l'article 18 de la présente Convention.
2. La dénonciation est notifiée par un instrument écrit déposé auprès du dépositaire.
3. La dénonciation prend effet six mois après la réception de l'instrument de dénonciation par le dépositaire.
4. Les dispositions des paragraphes 2 et 3 du présent article sont également applicables en ce qui concerne les Annexes spécifiques ou les Chapitres de celles-ci, à l'égard desquels toute Partie contractante peut retirer son acceptation à tout moment après la date de leur entrée en vigueur.
5. Toute Partie contractante qui retire son acceptation de l'Annexe générale, sera réputée avoir dénoncé la Convention. Dans ce cas, les dispositions des paragraphes 2 et 3 sont également applicables.

CHAPITRE V

DISPOSITIONS FINALES

Entrée en vigueur de la Convention

Article 18

1. La présente Convention entre en vigueur trois mois après que cinq des entités mentionnés aux paragraphes 1 et 5 de l'article 8 ci-dessus ont signé la présente

13.

Convention sans réserve de ratification ou ont déposé leur instrument de ratification ou d'adhésion.

2. La présente Convention entre en vigueur à l'égard de toute Partie contractante trois mois après que celle-ci est devenue Partie contractante conformément aux dispositions de l'article 8.
3. Les Annexes spécifiques de la présente Convention ou leurs Chapitres entrent en vigueur trois mois après que cinq Parties contractantes les ont acceptés.
4. Après l'entrée en vigueur d'une Annexe spécifique ou d'un Chapitre de celle-ci conformément au paragraphe 3 du présent article, cette Annexe spécifique ou ce Chapitre entre en vigueur à l'égard de toute Partie contractante trois mois après que celle-ci a notifié son acceptation. Toutefois, les Annexes spécifiques ou les Chapitres n'entrent en vigueur à l'égard d'une Partie contractante que lorsque la Convention entre elle-même en vigueur à l'égard de cette Partie contractante.

Dépositaire de la Convention

Article 19

1. La présente Convention, toutes les signatures avec ou sans réserve de ratification et tous les instruments de ratification ou d'adhésion sont déposés auprès du Secrétaire général du Conseil.
2. Le dépositaire :
 - a) reçoit les textes originaux de la présente Convention et en assure la garde;
 - b) établit des copies certifiées conformes des textes originaux de la présente Convention et les communique aux Parties contractantes, aux Membres du Conseil qui ne sont pas Parties contractantes et au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies;
 - c) reçoit toutes signatures avec ou sans réserve de ratification, ratifications ou adhésions à la présente Convention, reçoit et assure la garde de tous instruments, notifications et communications relatifs à la présente Convention;
 - d) examine si la signature ou tout instrument, notification ou communication se rapportant à la présente Convention est en bonne et due forme et, le cas échéant, porte la question à l'attention de la Partie contractante en cause;
 - e) notifie aux Parties contractantes, aux Membres du Conseil qui ne sont pas Parties contractantes et au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies :
 - les signatures, ratifications, adhésions et acceptations d'Annexes et de Chapitres visés à l'article 8 de la présente Convention;

14.

- les nouveaux Chapitres de l'Annexe générale et les nouvelles Annexes spécifiques ou les nouveaux Chapitres de celles-ci que le Comité de gestion décide de recommander d'incorporer à la présente Convention;
- la date à laquelle la présente Convention, l'Annexe générale et chaque Annexe spécifique ou Chapitre de celle-ci entre en vigueur conformément à l'article 18 de la présente Convention;
- les notifications reçues conformément aux articles 8, 10, 11, 12 et 13 de la présente Convention;
- le retrait de l'acceptation des Annexes/Chapitres par les Parties contractantes;
- les dénonciations reçues conformément à l'article 17 de la présente Convention; et
- les amendements acceptés conformément à l'article 15 de la présente Convention ainsi que la date de leur entrée en vigueur.

3. Lorsqu'une divergence apparaît entre une Partie contractante et le dépositaire au sujet de l'accomplissement des fonctions de ce dernier, le dépositaire ou cette Partie contractante doit porter la question à l'attention des autres Parties contractantes et des signataires ou, selon le cas, du Comité de gestion ou du Conseil.

Enregistrement et textes faisant foi

Article 20

Conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, la présente Convention sera enregistrée au Secrétariat des Nations Unies à la requête du Secrétaire général du Conseil.

En foi de quoi les soussignés à ce dûment autorisés ont signé la présente Convention.

Fait à Kyoto, le dix-huit mai mil neuf cent soixante-treize, en langues française et anglaise, les deux textes faisant également foi, en un seul exemplaire qui sera déposé auprès du Secrétaire général du Conseil qui en transmettra des copies certifiées conformes à toutes les entités visées au paragraphe 1 de l'article 8 de la présente Convention.

x

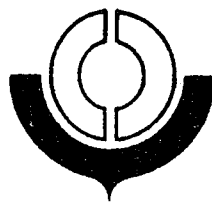
x

x

CONVENTION INTERNATIONALE
POUR LA SIMPLIFICATION ET L'HARMONISATION
DES REGIMES DOUANIERS
(amendée)

Conseil de Coopération douanière
(**Organisation Mondiale des Douanes**)

Rue du Marché 30
B-1210 Bruxelles

INTERNATIONAL CONVENTION
ON THE SIMPLIFICATION AND HARMONIZATION
OF CUSTOMS PROCEDURES
(as amended)

Customs Co-operation Council
(**World Customs Organization**)

Rue du Marché 30
B-1210 Bruxelles

ANNEXE GENERALE

GENERAL ANNEX

ANNEXE GENERALE

TABLE DES MATIERES

CHAPITRE 1	PRINCIPES GENERAUX.....	1
CHAPITRE 2	DEFINITIONS.....	2
CHAPITRE 3	FORMALITES DE DEDOUANEMENT ET AUTRES FORMALITES DOUANIERES.....	5
CHAPITRE 4	DROITS ET TAXES.....	17
	A. LIQUIDATION, RECOUVREMENT ET PAIEMENT DES DROITS ET TAXES.....	17
	B. PAIEMENT DIFFERE DES DROITS ET TAXES.....	19
	C. REMBOURSEMENT DES DROITS ET TAXES.....	20
CHAPITRE 5	GARANTIE.....	22
CHAPITRE 6	CONTROLE DOUANIER.....	24
CHAPITRE 7	APPLICATION DE LA TECHNOLOGIE DE L'INFORMATION.....	26
CHAPITRE 8	RELATIONS ENTRE LA DOUANE ET LES TIERS.....	27
CHAPITRE 9	RENSEIGNEMENTS ET DECISIONS COMMUNIQUEES PAR LA DOUANE.....	29
	A. RENSEIGNEMENTS DE PORTEE GENERALE.....	29
	B. RENSEIGNEMENTS SPECIFIQUES.....	29
	C. DECISIONS.....	30
CHAPITRE 10	RECOURS EN MATIERE DOUANIERE.....	31
	A. DROIT DE RECOURS.....	31
	B. FORMES ET MOTIFS DU RECOURS.....	32
	C. EXAMEN DU RECOURS.....	33

CHAPITRE 1

PRINCIPES GENERAUX

1.1. Norme

Les définitions, normes et normes transitoires de la présente Annexe s'appliquent aux régimes douaniers et pratiques douanières couverts par celle-ci et, dans la mesure où ils s'appliquent, aux régimes et pratiques couverts par les Annexes spécifiques.

1.2. Norme

Les conditions à remplir et les formalités douanières à accomplir aux fins des régimes et pratiques couverts par la présente Annexe et par les Annexes spécifiques sont définies dans la législation nationale et sont aussi simples que possible.

1.3. Norme

La douane institue et entretient officiellement des relations d'ordre consultatif avec le commerce afin de renforcer la coopération et de faciliter la participation, en établissant, en fonction des dispositions nationales et des accords internationaux, les méthodes de travail les plus efficaces.

x

x

x

CHAPTER 2

DEFINITIONS

For the purposes of the Annexes to this Convention :

- E1./ **"appeal"** means the act by which a person who is directly affected by a decision or
F23. omission of the Customs and who considers himself to be aggrieved thereby seeks
redress before a competent authority;
- E2./ **"assessment of duties and taxes"** means the determination of the amount of duties
F19. and taxes payable;
- E3./ **"audit-based control"** means measures by which the Customs satisfy themselves as
F4. to the accuracy and authenticity of declarations through the examination of the relevant
books, records, business systems and commercial data held by persons concerned;
- E4./ **"checking the Goods declaration"** means the action taken by the Customs to
F15. satisfy themselves that the Goods declaration is correctly made out and that the
supporting documents required fulfil the prescribed conditions;
- E5./ **"clearance"** means the accomplishment of the Customs formalities necessary to
F9. allow goods to enter home use, to be exported or to be placed under another
Customs procedure;
- E6./ **"Customs"** means the Government Service which is responsible for the
F10. administration of Customs law and the collection of duties and taxes and which also
has the responsibility for the application of other laws and regulations relating to the
importation, exportation, movement or storage of goods;
- E7./ **"Customs control"** means measures applied by the Customs to ensure compliance
F3. with Customs law;
- E8./ **"Customs duties"** means the duties laid down in the Customs tariff to which goods are
F11. liable on entering or leaving the Customs territory;
- E9./ **"Customs formalities"** means all the operations which must be carried out by the
F16. persons concerned and by the Customs in order to comply with the Customs law;

- F10./ **"douane"** : les services administratifs responsables de l'application de la législation
E6. douanière et de la perception des droits et taxes et qui sont également chargés de l'application d'autres lois et règlements relatifs à l'importation, à l'exportation, à l'acheminement ou au stockage des marchandises;
- F11./ **"droits de douane"** : les droits inscrits au tarif des douanes et dont sont passibles
E8. les marchandises qui entrent sur le territoire douanier ou qui en sortent;
- F12./ **"droits et taxes"** : les droits et taxes à l'importation ou les droits et taxes à
E16. l'exportation ou les deux à la fois;
- F13./ **"droits et taxes à l'exportation"** : les droits de douane et tous autres droits, taxes
E18. ou impositions diverses qui sont perçus à l'exportation ou à l'occasion de l'exportation des marchandises, à l'exception des impositions dont le montant est limité au coût approximatif des services rendus ou qui sont perçues par la douane pour le compte d'une autre autorité nationale;
- F14./ **"droits et taxes à l'importation"** : les droits de douane et tous autres droits, taxes
E20. ou impositions diverses qui sont perçus à l'importation ou à l'occasion de l'importation des marchandises, à l'exception des impositions dont le montant est limité au coût approximatif des services rendus ou qui sont perçues par la douane pour le compte d'une autre autorité nationale;
- F15./ **"examen de la déclaration de marchandises"** : les opérations effectuées par la
E4. douane pour s'assurer que la déclaration de marchandises est correctement établie, et que les documents justificatifs requis répondent aux conditions prescrites;
- F16./ **"formalités douanières"** : l'ensemble des opérations qui doivent être effectuées par
E9. les intéressés et par la douane pour satisfaire à la législation douanière;
- F17./ **"garantie"** : ce qui assure, à la satisfaction de la douane, l'exécution d'une obligation
E26. envers celle-ci. La garantie est dite "globale" lorsqu'elle assure l'exécution des obligations résultant de plusieurs opérations;
- F18./ **"législation douanière"** : l'ensemble des prescriptions législatives et réglementaires
E10. concernant l'importation, l'exportation, l'acheminement ou le stockage des marchandises que la douane est expressément chargée d'appliquer et des réglementations éventuellement arrêtées par la douane en vertu des pouvoirs qui lui ont été attribués par la loi;
- F19./ **"liquidation des droits et taxes"** : la détermination du montant des droits et taxes à
E2. percevoir;
- F20./ **"mainlevée"** : l'acte par lequel la douane permet aux intéressés de disposer des
E24. marchandises qui font l'objet d'un dédouanement;
- F21./ **"omission"** : le fait pour la douane de ne pas agir ou ne pas prendre dans un délai
E22. raisonnable les mesures que lui impose la législation douanière sur une question dont elle a été régulièrement saisie;

- F22./ **"personne"** : une personne physique aussi bien qu'une personne morale, à moins
E23. que le contexte n'en dispose autrement;
- F23./ **"recours"** : l'acte par lequel une personne directement concernée qui s'estime lésée
E1. par une décision ou une omission de la douane se pourvoit devant une autorité compétente;
- F24./ **"remboursement"** : la restitution, totale ou partielle, des droits et taxes acquittés sur
E25. les marchandises et la remise, totale ou partielle, des droits et taxes dans le cas où ils n'auraient pas été acquittés;
- F25./ **"territoire douanier"** : le territoire dans lequel la législation douanière d'une Partie
E12. contractante s'applique;
- F26./ **"tiers"** : toute personne qui, agissant pour le compte d'une autre personne, traite
E27. directement avec la douane en ce qui concerne l'importation, l'exportation, l'acheminement ou le stockage des marchandises;
- F27./ **"vérification des marchandises"** : l'opération par laquelle la douane procède à
E17. l'examen physique des marchandises afin de s'assurer que leur nature, leur origine, leur état, leur quantité et leur valeur sont conformes aux données de la déclaration de marchandises.
-

CHAPITRE 3

FORMALITES DE DEDOUANEMENT ET AUTRES FORMALITES DOUANIERES

Bureaux de douane compétents

3.1. Norme

La douane désigne les bureaux de douane dans lesquels les marchandises peuvent être présentées ou dédouanées. Elle détermine la compétence et l'implantation de ces bureaux de douane et en fixe les jours et heures d'ouverture, en tenant compte, notamment, des nécessités du commerce.

3.2. Norme

Sur demande de l'intéressé pour des raisons jugées valables par la douane, cette dernière s'acquitte des fonctions qui lui incombent aux fins d'un régime douanier ou d'une pratique douanière en dehors des heures d'ouverture fixées par l'administration ou dans un lieu autre que le bureau de douane, dans la mesure des ressources disponibles. Les frais éventuels à percevoir par la douane sont limités au coût approximatif des services rendus.

3.3 Norme

Lorsque des bureaux de douane sont situés au même point de passage d'une frontière commune, les administrations des douanes concernées harmonisent les heures d'ouverture ainsi que la compétence de ces bureaux.

3.4. Norme transitoire

Aux points de passage des frontières communes, les administrations des douanes concernées effectuent, chaque fois que possible, les contrôles en commun.

3.5. Norme transitoire

Lorsque la douane souhaite établir un nouveau bureau de douane ou transformer un bureau existant à un point de passage commun, elle collabore, chaque fois que possible, avec la douane voisine en vue d'établir un bureau de douane juxtaposé permettant de faciliter les contrôles communs.

Le déclarant

a) Personnes pouvant agir en qualité de déclarant

3.6. Norme

La législation nationale stipule les conditions dans lesquelles une personne est autorisée à agir en qualité de déclarant.

3.7. Norme

Toute personne ayant le droit de disposer des marchandises peut agir en qualité de déclarant.

b) Responsabilité du déclarant

3.8. Norme

Le déclarant est tenu pour responsable envers la douane de l'exactitude des renseignements fournis dans la déclaration de marchandises et du paiement des droits et taxes.

*c) Droits du déclarant***3.9. Norme**

Avant le dépôt de la déclaration de marchandises et dans les conditions fixées par la douane, le déclarant est autorisé :

- a) à examiner les marchandises, et
- b) à prélever des échantillons.

3.10. Norme

La douane n'exige pas que les échantillons dont le prélèvement est autorisé sous son contrôle fassent l'objet d'une déclaration de marchandises distincte, à condition que lesdits échantillons soient repris dans la déclaration de marchandises relative au lot de marchandises dont ils proviennent.

La déclaration de marchandises*a) Formule et contenu de la déclaration de marchandises***3.11. Norme**

Le contenu de la déclaration de marchandises est déterminé par la douane. Les déclarations de marchandises établies sur papier doivent être conformes à la formule-cadre des Nations Unies.

S'agissant de la procédure de dédouanement informatisée, la formule de déclaration de marchandises déposée par voie électronique doit être établie selon les normes internationales régissant la transmission électronique des données, comme indiqué dans les Recommandations du Conseil de coopération douanière relatives à la technologie de l'information.

3.12. Norme

La douane doit limiter ses exigences, en ce qui concerne les renseignements qui doivent être fournis dans la déclaration de marchandises, aux renseignements jugés indispensables pour permettre la liquidation et la perception des droits et taxes, l'établissement des statistiques et l'application de la législation douanière.

3.13. Norme

Le déclarant qui, pour des raisons jugées valables par la douane, ne dispose pas de tous les renseignements nécessaires pour établir la déclaration de marchandises, est autorisé à déposer une déclaration de marchandises provisoire ou incomplète, sous réserve qu'elle comporte les éléments jugés nécessaires par la douane et que le déclarant s'engage à compléter la déclaration de marchandises dans un délai déterminé.

3.14. Norme

L'enregistrement par la douane d'une déclaration de marchandises provisoire ou incomplète n'a pas pour effet d'accorder aux marchandises un traitement tarifaire différent de celui qui aurait été appliqué si une déclaration de marchandises établie de façon complète et exacte avait été déposée directement.

La mainlevée des marchandises n'est pas différée à condition que la garantie éventuellement exigée ait été fournie pour assurer le recouvrement des droits et taxes exigibles.

3.15. Norme

La douane exige le dépôt de la déclaration de marchandises originale et le nombre minimum d'exemplaires supplémentaires nécessaires.

b) Documents justificatifs à l'appui de la déclaration de marchandises

3.16. Norme

A l'appui de la déclaration de marchandises, la douane n'exige que les documents indispensables pour permettre le contrôle de l'opération et pour s'assurer que toutes les prescriptions relatives à l'application de la législation douanière ont été observées.

3.17. Norme

Lorsque certains documents justificatifs ne peuvent être présentés lors du dépôt de la déclaration de marchandises pour des raisons jugées valables par la douane, cette dernière autorise la production de ces documents dans un délai déterminé.

3.18. Norme transitoire

La douane permet le dépôt des documents justificatifs par voie électronique.

3.19. Norme

La douane exige une traduction des renseignements figurant sur les documents justificatifs uniquement lorsque cela s'avère nécessaire pour permettre le traitement de la déclaration de marchandises.

Dépôt, enregistrement et examen de la déclaration de marchandises

3.20. Norme

La douane permet le dépôt de la déclaration de marchandises dans tous les bureaux désignés.

3.21. Norme transitoire

La douane permet le dépôt de la déclaration de marchandises par voie électronique.

3.22. Norme

La déclaration de marchandises doit être déposée pendant les heures fixées par la douane.

3.23. Norme

Lorsque la législation nationale prévoit que la déclaration de marchandises doit être déposée dans un délai déterminé, elle fixe ce délai de façon à permettre au déclarant de compléter la déclaration de marchandises et d'obtenir les documents justificatifs requis.

3.24. Norme

Sur demande du déclarant et pour des raisons jugées valables par la douane, cette dernière proroge le délai fixé pour le dépôt de la déclaration de marchandises.

3.25. Norme

La législation nationale prévoit les conditions du dépôt et de l'enregistrement ou de l'examen de la déclaration de marchandises et des documents justificatifs avant l'arrivée des marchandises.

3.26. Norme

Lorsque la douane ne peut enregistrer la déclaration de marchandises, elle indique au déclarant les motifs du rejet.

3.27. Norme

La douane permet au déclarant de rectifier la déclaration de marchandises qui a été déposée, à condition qu'au moment de l'introduction de la demande, elle n'ait commencé ni l'examen de la déclaration de marchandises ni la vérification des marchandises.

3.28. Norme transitoire

La douane permet au déclarant de rectifier la déclaration de marchandises s'il en fait la demande après le début de l'examen de la déclaration de marchandises, si les raisons invoquées par le déclarant sont jugées valables par la douane.

3.29. Norme transitoire

Le déclarant est autorisé à retirer la déclaration de marchandises et demander l'application d'un autre régime douanier à condition que la demande soit introduite auprès de la douane avant l'octroi de la mainlevée et que les raisons invoquées soient jugées valables par la douane.

3.30. Norme

L'examen de la déclaration de marchandises est effectué au même moment que son enregistrement ou dès que possible après celui-ci.

3.31. Norme

La douane limite ses opérations en vue de l'examen de la déclaration de marchandises à celles qu'elle juge indispensables pour assurer l'application de la législation douanière.

Procédures spéciales pour les personnes agréées

3.32. Norme transitoire

Pour les personnes agréées qui remplissent certains critères fixés par la douane, notamment du fait qu'elles ont des antécédents satisfaisants en matière douanière et utilisent un système efficace pour la gestion de leurs écritures commerciales, la douane prévoit :

- la mainlevée des marchandises sur la base du minimum de renseignements nécessaires pour identifier les marchandises et permettre l'établissement ultérieur de la déclaration de marchandises définitive;
- le dédouanement des marchandises dans les locaux du déclarant ou en tout autre lieu agréé par la douane;

et, de plus, dans la mesure du possible, d'autres procédures spéciales telles que :

- le dépôt d'une seule déclaration de marchandises pour toutes les importations ou exportations effectuées pendant une période déterminée, lorsque ces opérations sont réalisées fréquemment par la même personne;
- la possibilité pour les personnes agréées de liquider elles-mêmes les droits et taxes en se référant à leurs propres écritures commerciales, sur lesquelles la douane s'appuie, le cas échéant, pour s'assurer de la conformité avec les autres prescriptions douanières;
- le dépôt de la déclaration de marchandises au moyen d'une mention dans les écritures de la personne agréée à compléter ultérieurement par une déclaration de marchandises complémentaire.

Vérification des marchandises

a) Délai pour la vérification des marchandises

3.33. Norme

Lorsque la douane décide de soumettre les marchandises déclarées à une vérification, celle-ci intervient le plus tôt possible après l'enregistrement de la déclaration de marchandises.

3.34. Norme

Lors de la planification des vérifications des marchandises, la priorité est accordée à la vérification des animaux vivants et des marchandises périssables et des autres marchandises dont le caractère urgent est accepté par la douane.

3.35. Norme transitoire

Lorsque les marchandises doivent être soumises à un contrôle par d'autres autorités compétentes et que la douane prévoit également une vérification, cette dernière prend les dispositions utiles pour une intervention coordonnée, et si possible simultanée, des contrôles.

*b) Présence du déclarant lors de la vérification des marchandises***3.36. Norme**

La douane prend en considération les demandes du déclarant qui souhaite être présent ou être représenté lors de la vérification des marchandises. Ces demandes sont acceptées, sauf circonstances exceptionnelles.

3.37. Norme

Lorsque la douane le juge utile, elle exige du déclarant qu'il assiste à la vérification des marchandises ou qu'il s'y fasse représenter, afin de fournir à la douane l'assistance nécessaire pour faciliter cette vérification.

*c) Prélèvement d'échantillons par la douane***3.38. Norme**

Les prélèvements d'échantillons sont limités aux cas où la douane estime que cette opération est nécessaire pour établir l'espèce tarifaire ou la valeur des marchandises déclarées ou pour assurer l'application des autres dispositions de la législation nationale. Les quantités de marchandises qui sont prélevées à titre d'échantillons doivent être réduites au minimum.

Erreurs

3.39. Norme

La douane n'inflige pas de lourdes pénalités en cas d'erreurs lorsqu'il est établi à sa satisfaction que ces erreurs ont été commises de bonne foi, sans intention délictueuse ni négligence grave. Lorsqu'elle juge nécessaire d'éviter toute récurrence, elle peut infliger une pénalité qui ne devra cependant pas être trop lourde par rapport au but recherché.

Mainlevée des marchandises

3.40. Norme

La mainlevée est accordée pour les marchandises déclarées dès que la douane en a terminé la vérification ou a pris la décision de ne pas les soumettre à une vérification, sous réserve :

- qu'aucune infraction n'ait été relevée;
 - que la licence d'importation ou d'exportation ou les autres documents nécessaires aient été communiqués;
 - que toutes les autorisations relatives au régime considéré aient été communiquées;
et
 - que les droits et taxes aient été acquittés ou que les mesures nécessaires aient été prises en vue d'assurer leur recouvrement.
-

3.41. Norme

Lorsque la douane a l'assurance que toutes les formalités de dédouanement seront remplies ultérieurement par le déclarant, elle accorde la mainlevée, sous réserve que le déclarant produise un document commercial ou administratif acceptable par la douane et contenant les principales données relatives à l'envoi en cause, ainsi qu'une garantie, le cas échéant, en vue d'assurer le recouvrement des droits et taxes exigibles.

3.42. Norme

Lorsque la douane décide que les marchandises nécessitent une analyse d'échantillons en laboratoire, une documentation technique détaillée ou l'avis d'experts, elle accorde la mainlevée des marchandises avant de connaître les résultats de cette vérification, à condition que la garantie exigée le cas échéant ait été fournie et après s'être assurée que les marchandises ne font l'objet d'aucune prohibition ou restriction.

3.43. Norme

Lorsqu'une infraction a été constatée, la douane accorde la mainlevée sans attendre le règlement de l'action administrative ou judiciaire sous réserve que les marchandises ne soient pas passibles de confiscation ou susceptibles d'être présentées en tant que preuves matérielles à un stade ultérieur de la procédure et que le déclarant acquitte les droits et taxes et fournisse une garantie pour assurer le recouvrement de tous droits et taxes supplémentaires exigibles ainsi que de toute pénalité dont il pourrait être passible.

Abandon ou destruction des marchandises

3.44. Norme

Lorsque des marchandises n'ont pas encore obtenu la mainlevée pour la mise à la consommation ou qu'elles ont été placées sous un autre régime douanier et qu'aucune infraction n'a été relevée, la personne intéressée est dispensée du paiement des droits et taxes ou doit pouvoir en obtenir le remboursement :

- lorsqu'à sa demande et selon la décision de la douane, ces marchandises sont abandonnées au profit du Trésor public ou détruites ou traitées de manière à leur ôter toute valeur commerciale sous le contrôle de la douane. Tous frais y relatifs sont à la charge de la personne concernée;
- lorsque ces marchandises sont détruites ou irrémédiablement perdues par suite d'accident ou de force majeure, à condition que cette destruction ou cette perte soit dûment établie à la satisfaction de la douane;
- lorsqu'une partie des marchandises est manquante pour des raisons tenant à leur nature, à condition que ce manque soit dûment établi à la satisfaction de la douane.

Les déchets et débris résultant, le cas échéant, de la destruction, sont assujettis, en cas de mise à la consommation ou d'exportation, aux droits et taxes qui seraient applicables à ces déchets et débris s'ils étaient importés ou exportés dans cet état.

3.45. Norme transitoire

Lorsque la douane procède à la vente de marchandises qui n'ont pas été déclarées dans le délai prescrit ou pour lesquelles la mainlevée n'a pu être accordée bien qu'aucune infraction n'ait été relevée, le produit de la vente, déduction faite des droits et taxes applicables ainsi que de tous autres frais ou redevances encourus, est remis aux ayants droit ou, lorsque cela n'est pas possible, tenu à la disposition de ceux-ci pendant un délai déterminé.

x

x x

CHAPITRE 4

DROITS ET TAXES

A. LIQUIDATION, RECOUVREMENT ET PAIEMENT DES DROITS ET TAXES

4.1. Norme

La législation nationale définit les conditions dans lesquelles les droits et taxes sont exigibles.

4.2. Norme

Le délai accordé pour la liquidation des droits et taxes exigibles est précisé dans la législation nationale. La liquidation est établie dès que possible après le dépôt de la déclaration de marchandises ou à partir du moment où les droits et taxes deviennent exigibles.

4.3. Norme

Les éléments qui servent de base pour la liquidation des droits et taxes et les conditions dans lesquelles ils doivent être déterminés sont énoncés dans la législation nationale.

4.4. Norme

Les taux des droits et taxes sont repris dans les publications officielles.

4.5. Norme

La législation nationale stipule le moment à retenir pour déterminer le taux des droits et taxes.

4.6. Norme

La législation nationale désigne les modes de paiement qui peuvent être utilisés pour le paiement des droits et taxes.

4.7. Norme

La législation nationale précise la ou les personnes responsables du paiement des droits et taxes.

4.8. Norme

La législation nationale détermine la date d'échéance ainsi que le lieu où le paiement doit être effectué.

4.9. Norme

Lorsque la législation nationale précise que la date d'échéance peut être fixée après la mainlevée des marchandises, cette date doit être située au moins dix jours après la mainlevée. Aucun intérêt n'est perçu pour la période écoulée entre la date de la mainlevée et la date d'échéance.

4.10. Norme

La législation nationale fixe le délai pendant lequel la douane peut poursuivre le recouvrement des droits et taxes qui n'ont pas été payés à la date d'échéance.

4.11. Norme

La législation nationale détermine le taux des intérêts de retard et les conditions dans lesquelles ils sont appliqués lorsque les droits et taxes n'ont pas été payés à la date d'échéance.

4.12. Norme

Lorsque les droits et taxes ont été payés, une quittance constituant la preuve du paiement est remise à l'auteur du paiement, à moins que le paiement ne soit prouvé d'une autre manière.

4.13. Norme transitoire

La législation nationale fixe une valeur minimale ou un montant minimal de droits et taxes ou les deux à la fois, en deçà desquels aucun droit ni taxe n'est perçu.

4.14. Norme

Lorsque la douane constate que des erreurs commises lors de l'établissement de la déclaration de marchandises ou lors de la liquidation des droits et taxes occasionneront ou ont occasionné la perception ou le recouvrement d'un montant de droits et taxes inférieur à celui qui est légalement exigible, elle rectifie les erreurs et procède au recouvrement du montant impayé. Toutefois, lorsque le montant en cause est inférieur au montant minimal prescrit par la législation nationale, la douane ne procède pas à sa perception ou à son recouvrement.

B. PAIEMENT DIFFERE DES DROITS ET TAXES

4.15. Norme

Lorsque la législation nationale prévoit le paiement différé des droits et taxes, elle précise les conditions dans lesquelles cette facilité est accordée.

4.16. Norme

Le paiement différé est accordé, dans la mesure du possible, sans exiger des intérêts.

4.17. Norme

Le délai accordé pour le paiement différé des droits et taxes est d'au moins quatorze jours.

C. REMBOURSEMENT DES DROITS ET TAXES

4.18. Norme

Le remboursement est accordé lorsqu'il est établi que la prise en compte excédentaire des droits et taxes résulte d'une erreur commise lors de la liquidation.

4.19. Norme

Le remboursement est accordé pour les marchandises importées ou exportées dont il est reconnu, qu'au moment de l'importation ou de l'exportation, elles étaient défectueuses ou, pour toute autre cause, non conformes aux caractéristiques prévues et sont renvoyées au fournisseur ou à une autre personne désignée par ce dernier, à condition que :

- les marchandises soient réexportées dans un délai raisonnable, sans avoir fait l'objet d'aucune ouvraison ni réparation et sans avoir été utilisées dans le pays d'importation;
- les marchandises soient réimportées dans un délai raisonnable, sans avoir fait l'objet d'aucune ouvraison ni réparation et sans avoir été utilisées dans le pays vers lequel elles avaient été exportées.

Toutefois, l'utilisation des marchandises n'interdit pas le remboursement lorsqu'elle a été indispensable pour constater leurs défauts ou tout autre fait motivant leur réexportation ou réimportation.

Au lieu d'être réexportées ou réimportées, les marchandises peuvent être, selon la décision de la douane, abandonnées au profit du Trésor public, ou détruites ou traitées de manière à leur ôter toute valeur commerciale sous contrôle de la douane. Cet abandon ou cette destruction ne doit entraîner aucun frais pour le Trésor public.

4.20. Norme transitoire

Lorsque la douane autorise que les marchandises qui ont été initialement déclarées pour un régime douanier avec paiement de droits et taxes soient placées sous un autre régime douanier, le remboursement est accordé pour les droits et taxes qui constituent une prise en compte excédentaire par rapport au montant dû dans le cadre du nouveau régime.

4.21. Norme

La décision concernant la demande de remboursement intervient et est notifiée par écrit à la personne intéressée dans les meilleurs délais, et le remboursement de la prise en compte excédentaire est effectué le plus tôt possible après que les éléments de la demande ont été vérifiés.

4.22. Norme

Lorsqu'il est établi par la douane que la prise en compte excédentaire résulte d'une erreur commise par la douane lors de la liquidation des droits et taxes, le remboursement est effectué en priorité.

4.23. Norme

Lorsqu'il est fixé des délais au-delà desquels les demandes de remboursement ne sont plus acceptées, ces délais doivent être suffisants pour tenir compte des circonstances particulières aux différents cas dans lesquels le remboursement des droits et taxes est susceptible d'être accordé.

4.24. Norme

Le remboursement n'est pas accordé lorsque le montant en cause est inférieur au montant minimal fixé par la législation nationale.

x

x

x

CHAPITRE 5

GARANTIE

5.1. Norme

La législation nationale énumère les cas dans lesquels une garantie est exigée et détermine les formes dans lesquelles la garantie doit être constituée.

5.2. Norme

La douane détermine le montant de la garantie.

5.3. Norme

Toute personne tenue de constituer une garantie doit pouvoir choisir l'une des formes de garantie proposées, à condition qu'elle soit acceptable par la douane.

5.4. Norme

Lorsque la législation nationale le permet, la douane n'exige pas de garantie lorsqu'elle est convaincue que l'intéressé remplira toutes ses obligations envers elle.

5.5. Norme

Lorsqu'une garantie est exigée pour assurer l'exécution des obligations résultant d'un régime douanier, la douane accepte une garantie globale, notamment de la part de tout déclarant qui déclare régulièrement des marchandises dans différents bureaux du territoire douanier.

5.6. Norme

Lorsqu'une garantie est exigée, le montant de cette garantie est aussi faible que possible et, en ce qui concerne le paiement des droits et taxes, n'excède pas le montant éventuellement exigible.

5.7. Norme

Lorsqu'une garantie a été constituée, la décharge de cette garantie est accordée le plus rapidement possible après que la douane a estimé que les obligations qui ont nécessité la mise en place de la garantie ont été dûment remplies.

x

x

x

CHAPITRE 6

CONTROLE DOUANIER

6.1. Norme

Toutes les marchandises, y compris les moyens de transport, qui sont introduites sur le territoire douanier ou quittent celui-ci sont soumises au contrôle de la douane, qu'elles soient passibles ou non de droits et taxes.

6.2. Norme

Les contrôles douaniers sont limités au minimum nécessaire pour assurer l'application de la législation douanière.

6.3. Norme

Pour l'application des contrôles douaniers, la douane fait appel à la gestion des risques.

6.4. Norme

La douane a recours à l'analyse des risques pour désigner les personnes et les marchandises à examiner, y compris les moyens de transport, et l'étendue de cette vérification.

6.5. Norme

La douane adopte, à l'appui de la gestion des risques, une stratégie qui consiste à mesurer le degré d'application de la loi.

6.6. Norme

Les systèmes de contrôle de la douane incluent les contrôles par audit.

6.7. Norme

La douane cherche à coopérer avec les autres administrations douanières et à conclure des accords d'assistance mutuelle administrative pour améliorer les contrôles douaniers.

6.8. Norme

La douane cherche à coopérer avec le commerce et à conclure des Protocoles d'accord pour améliorer les contrôles douaniers.

6.9. Norme transitoire

La douane fait appel, dans toute la mesure possible, à la technologie de l'information et au commerce électronique pour améliorer les contrôles douaniers.

6.10. Norme

La douane évalue les systèmes commerciaux des entreprises qui ont une incidence sur les opérations douanières afin de s'assurer qu'ils sont conformes aux prescriptions douanières.

x

x

x

CHAPITRE 7

APPLICATION DE LA TECHNOLOGIE DE L'INFORMATION

7.1. Norme

La douane utilise la technologie de l'information à l'appui des opérations douanières lorsque celle-ci est efficace et rentable tant pour la douane que pour le commerce. La douane en fixe les conditions d'application.

7.2. Norme

Lorsque la douane adopte des systèmes informatiques, elle utilise les normes pertinentes acceptées à l'échelon international.

7.3. Norme

La technologie de l'information est adoptée en concertation avec toutes les parties directement intéressées, dans la mesure du possible.

7.4. Norme

Toute législation nationale nouvelle ou révisée prévoit :

- des méthodes de commerce électronique comme solution alternative aux documents à établir sur papier;
- des méthodes d'authentification électronique ainsi que méthodes d'authentification sur support papier;
- le droit pour la douane de détenir des renseignements pour ses propres besoins et, le cas échéant, d'échanger ces renseignements avec d'autres administrations douanières et avec toute autre partie agréée dans les conditions prévues par la loi au moyen des techniques du commerce électronique.

X

X

X

CHAPITRE 8

RELATIONS ENTRE LA DOUANE ET LES TIERS

8.1. Norme

Les personnes intéressées ont la faculté de traiter avec la douane, soit directement, soit par l'intermédiaire d'un tiers qu'elles désignent pour agir en leur nom.

8.2. Norme

La législation nationale précise les conditions dans lesquelles une personne peut agir pour le compte d'une autre personne dans les relations de cette dernière avec la douane et énonce notamment les responsabilités des tiers vis-à-vis de la douane pour ce qui est des droits et taxes et des irrégularités éventuelles.

8.3. Norme

Les opérations douanières que la personne intéressée choisit d'effectuer pour son propre compte ne font pas l'objet d'un traitement moins favorable, et ne sont pas soumises à des conditions plus rigoureuses que les opérations qui sont effectuées par un tiers pour le compte de la personne intéressée.

8.4. Norme

Toute personne désignée en qualité de tiers a, pour ce qui est des opérations à traiter avec la douane, les mêmes droits que la personne qui l'a désignée.

8.5. Norme

La douane prévoit la participation des tiers aux consultations officielles qu'elle a avec le commerce.

8.6. Norme

La douane précise les circonstances dans lesquelles elle n'est pas disposée à traiter avec un tiers.

8.7. Norme

La douane notifie par écrit au tiers toute décision de ne pas traiter avec lui.

x

x

x

CHAPITRE 9

RENSEIGNEMENTS ET DECISIONS COMMUNIQUEES PAR LA DOUANE

A. RENSEIGNEMENTS DE PORTEE GENERALE

9.1. Norme

La douane fait en sorte que toute personne intéressée puisse se procurer sans difficulté tous renseignements utiles de portée générale concernant la législation douanière.

9.2. Norme

Lorsque des renseignements déjà diffusés doivent être modifiés en raison d'amendements apportés à la législation douanière ou aux dispositions ou prescriptions administratives, la douane porte les nouveaux renseignements à la connaissance du public dans un délai suffisant avant leur entrée en vigueur afin que les personnes intéressées puissent en tenir compte, sauf lorsque leur publication anticipée n'est pas autorisée.

9.3. Norme transitoire

La douane utilise la technologie de l'information afin d'améliorer la communication des renseignements.

B. RENSEIGNEMENTS SPECIFIQUES

9.4. Norme

A la demande de la personne intéressée, la douane fournit, de manière aussi rapide et aussi exacte que possible, des renseignements relatifs aux points particuliers soulevés par cette personne et concernant la législation douanière.

9.5. Norme

La douane fournit non seulement les renseignements expressément demandés, mais également tous autres renseignements pertinents qu'elle juge utile de porter à la connaissance de la personne intéressée.

9.6. Norme

Lorsque la douane fournit des renseignements, elle veille à ne divulguer aucun élément d'information de caractère privé ou confidentiel affectant la douane ou des tiers, à moins que cette divulgation ne soit exigée ou autorisée par la législation nationale.

9.7. Norme

Lorsque la douane n'est pas en mesure de fournir des renseignements gratuitement, la rémunération exigée est limitée au coût approximatif des services rendus.

C. DECISIONS**9.8. Norme**

A la demande écrite de la personne concernée, la douane communique sa décision par écrit, dans les délais fixés par la législation nationale. Lorsque cette décision est défavorable à l'intéressé, celui-ci est informé des motifs de cette décision et de la possibilité d'introduire un recours.

9.9. Norme

La douane communique des renseignements contraignants à la demande des personnes intéressées, pour autant qu'elle dispose de tous les renseignements qu'elle juge nécessaires.

x

x

x

CHAPITRE 10

RECOURS EN MATIERE DOUANIERE

A. DROIT DE RECOURS

10.1. Norme

La législation nationale prévoit un droit de recours en matière douanière.

10.2. Norme

Toute personne directement concernée par une décision ou une omission de la douane dispose d'un droit de recours.

10.3. Norme

La personne directement concernée par une décision ou une omission de la douane est informée, après qu'elle en a fait la demande à la douane, des raisons ayant motivé ladite décision ou omission dans les délais fixés par la législation nationale. Elle peut alors décider d'introduire ou non un recours.

10.4. Norme

La législation nationale prévoit le droit de former un premier recours devant la douane.

10.5. Norme

Lorsqu'un recours introduit devant la douane est rejeté, le requérant a le droit d'introduire un nouveau recours devant une autorité indépendante de l'administration des douanes.

10.6. Norme

En dernière instance, le requérant dispose d'un droit de recours devant une autorité judiciaire.

B. FORME ET MOTIFS DU RECOURS**10.7. Norme**

Le recours est introduit par écrit; il est motivé.

10.8. Norme

Un délai de recours contre une décision de la douane est fixé et ce délai doit être suffisant pour permettre au requérant d'étudier la décision contestée et de préparer le recours.

10.9. Norme

Lorsqu'un recours est introduit auprès de la douane, celle-ci n'exige pas d'office que les éléments de preuve éventuels soient déposés au moment de l'introduction du recours, mais elle accorde, lorsqu'il y a lieu, un délai raisonnable à cet effet.

C. EXAMEN DU RECOURS

10.10. Norme

La douane statue sur le recours et notifie sa décision au requérant par écrit, dès que possible.

10.11. Norme

Lorsqu'un recours adressé à la douane est rejeté, cette dernière notifie également au requérant, par écrit, les raisons qui motivent sa décision, et l'informe de son droit d'introduire éventuellement un nouveau recours devant une autorité administrative ou indépendante, en lui précisant, le cas échéant, le délai avant l'expiration duquel ce nouveau recours doit être introduit.

10.12. Norme

Lorsqu'il a été fait droit au recours, la douane se conforme à sa décision ou au jugement des autorités indépendantes ou judiciaires dès que possible, sauf lorsqu'elle introduit elle-même un recours à l'égard de ce jugement.

X

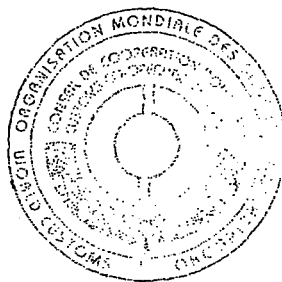
X

X

Le Secrétaire général du Conseil de coopération douanière certifie que la présente copie est conforme au texte original déposé dans les archives du Conseil de coopération douanière.

The Secretary General of the Customs Co-operation Council certifies that this is a true copy of the original deposited in the archives of the Customs Co-operation Council.

Bruxelles, 27 AOUT 1999 1999.

PROTOCOLE D'AMENDEMENT

À LA CONVENTION INTERNATIONALE POUR LA SIMPLIFICATION ET L'HARMONISATION DES RÉGIMES DOUANIERS

**Conseil de Coopération douanière
(Organisation Mondiale des Douanes)**

Rue du Marché 30
B-1210 Bruxelles

PROTOCOL OF AMENDMENT

TO THE INTERNATIONAL CONVENTION ON THE SIMPLIFICATION AND HARMONIZATION OF CUSTOMS PROCEDURES

**Customs Co-operation Council
(World Customs Organization)**

Rue du Marché 30
B-1210 Bruxelles

**PROTOCOLE D'AMENDEMENT
A LA CONVENTION INTERNATIONALE POUR
LA SIMPLIFICATION ET L'HARMONISATION DES
REGIMES DOUANIERS**

(fait à Bruxelles, le 26 juin 1999)

Les Parties contractantes à la Convention internationale pour la simplification et l'harmonisation des régimes douaniers (faite à Kyoto le 18 mai 1973 et entrée en vigueur le 25 septembre 1974), ci-après dénommée "la Convention", établie sous les auspices du Conseil de coopération douanière, ci-après dénommé "le Conseil",

CONSIDERANT que, en vue d'atteindre les objectifs qui consistent :

- à éliminer les disparités entre les régimes douaniers et les pratiques douanières des Parties contractantes, qui peuvent entraver le commerce international et les autres échanges internationaux;
- à répondre aux besoins du commerce international et de la douane en matière de facilitation, de simplification et d'harmonisation des régimes douaniers et des pratiques douanières;
- à assurer l'établissement de normes adéquates en matière de contrôle douanier; et
- à permettre à la douane de faire face aux changements majeurs intervenus dans le commerce et dans les méthodes et techniques administratives,

la Convention doit être amendée,

CONSIDERANT également que la Convention amendée :

- doit assurer que les principes fondamentaux régissant cette simplification et cette harmonisation ont un caractère contraignant à l'égard des Parties contractantes à cette Convention;
- doit permettre à la douane de se doter de procédures efficaces appuyées par des méthodes de contrôle adéquates et efficaces; et
- permettra de parvenir à un degré élevé de simplification et d'harmonisation des régimes douaniers et des pratiques douanières, ce qui est un objectif essentiel du Conseil, et d'apporter ainsi une contribution majeure à la facilitation du commerce international,

Sont convenues de ce qui suit :

ARTICLE 1

Le préambule et les articles de la Convention sont amendés conformément au texte figurant à l'appendice I du présent Protocole.

ARTICLE 2

Les Annexes de la Convention sont remplacées par l'Annexe générale figurant à l'appendice II et les Annexes spécifiques figurant à l'appendice III du présent Protocole.

ARTICLE 3

1. Toute Partie contractante à la Convention peut exprimer son consentement à être liée par le présent Protocole, y compris les appendices I et II :
 - a) en le signant sans réserve de ratification;
 - b) en déposant un instrument de ratification après l'avoir signé sous réserve de ratification; ou
 - c) en y adhérant.
2. Le présent Protocole est ouvert jusqu'au 30 juin 2000, au siège du Conseil à Bruxelles, à la signature des Parties contractantes à la Convention. Après cette date, il sera ouvert à l'adhésion.
3. Le présent Protocole, y compris les appendices I et II, entre en vigueur trois mois après que quarante Parties contractantes ont signé le Protocole sans réserve de ratification ou ont déposé leurs instruments de ratification ou d'adhésion.
4. Après que quarante Parties contractantes ont exprimé leur consentement à être liées par le présent Protocole, conformément au paragraphe 1, une Partie contractante à la Convention accepte les amendements à la Convention uniquement en devenant partie au présent Protocole. Le Protocole entre en vigueur à l'égard de cette Partie contractante trois mois après qu'elle l'a signé sans réserve de ratification ou après qu'elle a déposé un instrument de ratification ou d'adhésion.

ARTICLE 4

Une Partie contractante à la Convention peut, au moment où elle exprime son consentement à être liée par le présent Protocole, accepter une ou plusieurs des Annexes spécifiques ou des Chapitres de celles-ci figurant à l'appendice III et elle informe le Secrétaire général du Conseil de cette acceptation ainsi que des pratiques recommandées à l'égard desquelles elle a émis des réserves.

ARTICLE 5

Après l'entrée en vigueur du présent Protocole, le Secrétaire général du Conseil n'accepte aucun instrument de ratification ou d'adhésion à la Convention.

ARTICLE 6

Dans les relations entre les parties au présent Protocole, le présent Protocole et ses appendices se substituent à la Convention.

ARTICLE 7

Le Secrétaire général du Conseil est le dépositaire du présent Protocole et assume les responsabilités telles que prévues à l'article 19 figurant à l'appendice I du présent Protocole.

ARTICLE 8

Le présent Protocole sera ouvert à la signature des Parties contractantes à la Convention, au siège du Conseil à Bruxelles, à compter du 26 juin 1999.

ARTICLE 9

Conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, le présent Protocole et ses appendices sera enregistré au Secrétariat des Nations Unies à la requête du Secrétaire général du Conseil.

En foi de quoi les soussignés à ce dûment autorisés ont signé le présent Protocole.

Fait à Bruxelles, le vingt-six juin mil neuf cent quatre-vingt dix-neuf, en langues française et anglaise, les deux textes faisant également foi, en un seul exemplaire qui sera déposé auprès du Secrétaire général du Conseil qui en transmettra des copies certifiées conformes à toutes les entités visées au paragraphe 1 de l'article 8 figurant à l'appendice I du présent Protocole.

x

x

x